

Debatten van de provincieraadszitting

16 december 2014

OPENBARE ZITTING 16 DECEMBER 2014

De heer voorzitter

Ik verklaar de zitting van de provincieraad van Oost-Vlaanderen voor geopend. Ik heb verlofaanvragen binnen van meneer Pietrala, mevrouw Willems, meneer Boels, mevrouw De Brouwer, meneer Heyerick, meneer De Meyer en mevrouw Charlier. Wij zullen beginnen met een algemene tussenkomst van meneer Liebaut en daarna de punten van meneer Dauwe. Meneer Liebaut, u hebt het woord.

De heer Liebaut

Dank u, voorzitter. Dank u, deputé Dauwe, voor het begrip. Mijn vraag heeft te maken met het verlengde van de interne staatshervorming, waardoor de persoonsgebonden bevoegdheid voor de toekomst zal worden ontnomen aan de provinciale besturen. Nu, het staat in de sterren geschreven niettegenstaande dus dat wordt vertolkt dat dat zou leiden tot een verandering maar vooral ook een verbetering, lijkt het mij zo te zijn dus dat dat niet te velde zal worden waargenomen. Het vermoeden of de vrees is dat vele instellingen en verenigingen, besturen en personen in de toekomst in de kou zullen blijven staan. De vraag is dan ook in welke mate de communicatie vanuit de provincie Oost-Vlaanderen desbetreffend zal worden vertolkt. En of dat het niet aangewezen is dat de provincie Oost-Vlaanderen als een loyale partner gedurende vele decennia ten aanzien van de beleidsdomeinen Welzijn, Cultuur enzovoorts, in welke mate dat het niet aangewezen is, dus dat men zal toeleiden naar de bevoegde Vlaamse overheid. Dus, waar ik mee wil bedoelen dat de provincie Oost-Vlaanderen die respectievelijke instellingen en verenigingen bij de hand neemt en ze als een zorgvuldige huisvader, huismoeder, gaat afzetten aan de juiste deur van de Vlaamse overheid. Pas dan zal perfect kunnen worden waargenomen in welke mate de Vlaamse overheid, zoals zij thans voorhoudt, rigoureuus in de plaats zal treden met betrekking tot persoonsgebonden bevoegdheden in de plaats van de provincie Oost-Vlaanderen. Ik dank u.

De heer voorzitter

Dank u wel, collega. Dan gaan we over naar de punten Cultuur, kunsten, cultuurpatrimonium, erfgoed en archiefbeleid. Daar heb ik de eerste tussenkomst van meneer Franck.

De heer Franck

Dank u. Goed, het zal u niet verwonderen dat...

De heer voorzitter

Collega's, ter verduidelijking. Ik heb de uitdrukkelijke vraag gekregen van de heer Liebaut om eerst zijn tussenkomst, een algemene tussenkomst, te mogen houden. Dat is gebeurd in overeenstemming met de heer Dauwe. Ik heb anders geen tussenkomsten gehad om vroeger aan bod te komen. De andere algemene tussenkomst zal gewoon onder Welzijn komen, zoals ze gepland was. Is dat duidelijk? Men heeft mij tevens gevraagd te melden dat de heer Maes later bij ons zal zijn. Als u mij vraagt om iemand tussendoor te laten - ik heb dat gedaan met de heer Liebaut - dat is het systeem, voor de rest wordt gewoon de agenda gevolgd. Dus mevrouw De Potter zal aan bod komen op het moment dat die tussenkomst geprogrammeerd stond, want ik had daar geen enkele vraag over gekregen. Ik geef nu het woord aan de heer Rik Franck.

DEBATTEN

De heer Franck

Dank u. Het zal u niet verwonderen dat mijn tussenkomst rond Cultuur enigszins in dezelfde richting ligt als die van de heer Liebaut. Doelstellingen prioriteren, het cultuuraanbod diversifiëren en de spreiding en kwaliteit ervan bewaken en verhogen, wordt door de maatregelen van deze Vlaamse regering bijna onmogelijk gemaakt. Deze deputatie ondergaat ons inziens deze situatie, terwijl ze beter op een offensieve wijze een antwoord zou formuleren. Op een onduidelijke manier worden subsidies volledig afgenomen van sommige projecten, krijgen een aantal andere projecten minder geld en blijven merkwaardig een aantal projecten gespaard. Een echte lijn kan niet ontwaard worden. Wat we wel weten, is dat deze besparingen pijn zullen doen. Ze komen namelijk boven de besparing die de Vlaamse regering doorvoerde, waardoor de marge van deze deputatie extra hard zal aankomen. Niet zelden worden projecten getroffen die onder andere doelgroepen bedienen die door de Vlaamse regering ook op een andere manier gevat worden. Deze deputatie had hier kunnen handelen in plaats van in dit halfrond op de regeringspartner N-VA te schieten. CD&V en Open Vld zijn even schuldig aan dit beleid dat eens te meer de zwaksten in onze provincie zal treffen. De volgende acties kunnen ons inziens naar de prullenmand verwezen worden: cultuureducatie stimuleren, de sociale cohesie en gemeenschapsvorming verstevigen door het stimuleren van culturele activiteiten, het cultuurbereik vergroten door sensibilisering, promotie van het aanbod en toeleiding van de specifieke doelgroepen. Graag had ik van de deputatie vernomen of en op welke wijze deze acties zullen ingevuld worden met dit budget.

Er zijn nog een aantal andere zaken die uiteindelijk genomen verdwijnen of verdwenen zijn, zeker naar subsidiëring toe. Ik ga die niet allemaal opsommen, maar wat wel opvalt, is dat eens te meer de NV Capitele, weliswaar een investeringssubsidie, op het niveau blijft van de vorige jaren, namelijk 210.000 euro. Toevallig of niet toevallig was dit het bedrag dat in de voorgaande jaren aan onze culturele ambassadeurs werd gegeven. De culturele ambassadeurs hebben dankzij een bepaalde ingreep dan toch nog 45.000 euro gekregen per jaar, maar het lijkt mij symbolisch dat men dan toch NV Capitele blijft steunen, terwijl een groot aantal andere projecten geen geld meer krijgen, onder andere uw geliefde Donk Museum. Met het bedrag dat men eigenlijk had uitgespaard door de subsidie te brengen op 45.000 euro, gelijklopend met de andere culturele ambassadeurs, had men, denk ik, de besparingen bij de andere projecten ruimschoots kunnen realiseren. Dank u.

De heer voorzitter

Goed. Het woord is aan meneer Verzele.

De heer Verzele

Dank u wel, voorzitter. De dienst Cultuur Oost-Vlaanderen heeft steeds baanbrekend en sterk ondersteund werk verricht op gebied van cultuur. Dit gebeurt zowel op gebied van infrastructuur, op gebied van financiële ondersteuning, logistieke ondersteuning, bijvoorbeeld de provinciale uitleendienst, enz. Eén van de aangereikte punten die voorkomen in het meerjarenplan en de budgetbespreking, is: veel toonaangevende en talentvolle kunstenaars en kunstenaarsorganisaties zijn actief in onze provincie. Dit talent willen we koesteren en kansen bieden door het uitschrijven van cultuurprijzen, het bieden van podiumkansen, organisatie van wedstrijden en subsidiëring van bovenlokale projecten. Daarnaast kun je ook lezen: de provinciale culturele instellingen en musea geven het goede voorbeeld. Toegankelijke, maar kwalitatieve cultuur met lage drempels. Iets dat je toch niet zo vaak leest. Daarnaast zie je dan ook: op cultuurbeleving staat geen leeftijd. Dat dacht ik ook wel, daarom bouwt de provincie een cultuureducatieve pot uit zowel jong als oud aanzet om op een actieve manier cultuur te beleven. En ook de inspanningen om het erfgoed in onze provincie op een kwaliteitsvolle manier te bewaren en toegankelijk te maken voor het publiek. Zinnen die we heel graag lezen, maar sommige van deze punten zullen niet aangereikt kunnen worden door de Vlaamse gemeenschap en/of de gemeenten, wat men toch verwacht van ons. Ik hoorde net collega Franck bepaalde opmerkingen maken over bepaalde politieke fracties. Gedeeltelijk ben ik het daarmee eens. Ik heb nooit vanuit mijn eigen partij onder stoelen of banken gestoken dat ik het met bepaalde principes ook niet eens ben. Gelijk welke politieke fractie we zijn, op de zes partijen die hier vertegenwoordigd zijn, zal men toch wel 'cultuur-minded' zijn en zal men toch wel beseffen, wat men ook nationaal verkondigt, dit heb ik nooit onder stoelen of banken gestoken, zijn heel veel mensen van deze zes partijen die hier vertegenwoordigd zijn wel voorstander van

overlappend cultureel gebied en initiatieven die moeten genomen worden en die passen in het kader van een provincie. Als er één bevoegdheid is die past in dit geheel, die regionaal en overlappend kan werken, dan zal het wel cultuur zijn. Dus, collega Franck, maak je geen zorgen, er zijn er nog medestanders met u, en ik denk dat ik naar elke kant van dit halfrond kan kijken, zowel links als rechts van mij. Dus maak je geen zorgen, ik denk dat dit een unaniem punt is. Ik zal dat straks verduidelijken met een voorbeeld. Maar het belangrijkste van vandaag is niet dat standpunt verdedigen, dat is voor op andere banken en andere niveaus. Wij zitten hier als vertegenwoordigers van de provincie, maar we hebben wel die vragen die erbij horen.

Wat gebeurt er, is de eerste vraag, met de ondersteunde werking van onder andere de provinciale muziektoernooien? Wij hebben in Oost-Vlaanderen een rijke culturele wereld van hofopera en toernooien die jaarlijks doorgaan. Het zal waarschijnlijk ooit wegvallen, ik weet het niet. Het zou tamelijk desastreuus zijn als deze werking totaal wegvalt. Ik ben altijd aangenaam verbaasd, sedert ik in de provincieraad kan zetelen, dat het Oost-Vlaamse jonge talent wordt gepromoot langs allerlei kanten. Ik ken ook enkele gebouwen met een sterke culturele uitstraling. Meneer de voorzitter, u kent er zelf één heel goed van. Ik ga er één nemen uit een eenvoudige gemeente. Ik denk dat dat Kruishoutem is. Die ken ik een beetje. De Euro-Kartoenale in Kruishoutem. Ik denk dat u dat ook kent, de heer de voorzitter en beste vrienden van de deputatie. Dat is een gebouw dat uitstraling heeft in onze provincie. Een gemeente als Kruishoutem kan die werking niet overnemen. Ik vraag mij af, vanuit Brussel, of men die werking wel zou stimuleren en aanwakkeren. Ik denk ook, ik was samen getuige, ik denk aan de gemeente Nederename, waar bij een bepaalde voorstelling, waar ik met collega Paul Carteus aanwezig was, die sterke werking zie van de archeologische onderzoeken, het concert werd aangeboden met Blierock die een uitstraling heeft tot en met. Ik zou eigenlijk wel willen weten of die collega ook vindt dat dat plots allemaal moet verdwijnen, dat die werking niet kan ondersteund worden.

De tweede vraag. Wat gebeurt er met de gebouwen die staan op het grondgebied van de stad Gent en de financiële consequenties die daaraan verbonden zijn? Wie zal die taak overnemen? Ook de vele typische Oost-Vlaamse projecten die verbonden zijn aan de provinciehoofdstad Gent, hoe zal voor hun organisatoren de toekomst eruitzien? Als het gaat over Oost-Vlaams cultureel erfgoed: wat met de publicaties die eraan verbonden zijn en wat met de wedstrijden, zoals 'Een thuis voor een beeld'? Dat zie ik niet gebeuren op gemeentelijk gebied of op nationaal gebied. Of op regionaal gebied, nationaal gezien. En hoe worden de dienst Cultuur en de ambtenaren nog gemotiveerd om een toekomstbeeld te brengen dat nog onduidelijk is en geen eindverhaal inhoudt? Ook dat heb ik nooit onder stoelen of banken gestoken. Als ik het woord 'ergens' krijg of één of andere bank, gelijk in welke situatie, wil ik altijd het verhaal van de onduidelijkheid aankaarten. De onduidelijkheid van de toekomst, met alle bescheidenheid ondergaan wat er zal komen, maar toch, ik wil graag weten welke kant het uitgaat.

En de laatste vraag. Werd er vanuit de Vlaamse gemeenschap reeds duidelijkheid gecreëerd over de toekomst van de bovenlokale cultuur? In hoeverre zullen deze bovenlokale werkingen bestendig worden die de cultuurspreiding bevorderen, die die projecten ondersteunen met die bovenlokale werking en op welke manier zullen de Oost-Vlaamse verenigingen en personen met een werking van bovenlokaal belang subsidiëren? Dus het komt er eigenlijk op neer, meneer de voorzitter, dat ik gewoon een antwoord wens van duidelijkheid. Iets wat heel typisch is op dit moment. Er moeten aanpassingen zijn, allemaal mee akkoord, op elk gebied, maar ik zou toch heel graag eens duidelijkheid zien. En als dat een negatief verhaal is, wil ik mij daar als provincieraadslid en in een andere hoedanigheid, als burgemeester, maar al te graag aan aanpassen, maar ik zou graag die duidelijkheid hebben die er totaal niet is, los van elke politieke overtuiging. Dank u wel.

De heer voorzitter

Goed. Meneer Lemaitre.

De heer Lemaitre

Dank u wel, voorzitter. Ik denk dat ook deze vraag zonder voorwerp is, die gaat over dezelfde tabel als waar we het gisteren over gehad hebben. Maar ik zou alvast willen aankondigen dat ik denk dat we straks nog een kleine reactie of een repliek willen geven op de vragen en de antwoorden die gesteld worden. Ik denk dat dit ook het debat in deze raad ten goede zal komen. Dus u hoort mij straks nog terug.

DEBATTEN

De heer voorzitter

Er is nog niemand het woord geweigerd, meneer Lemaitre, maar men moet het vragen.
Goed, meneer Bauwens.

De heer Bauwens

Dank u, voorzitter. Collega's. Een vraag in verband met het cultuuraanbod. Ik vraag mij af welke aandacht er besteed wordt in het kader van de diversifiëring en het spreiden naar de doelgroep senioren. Is er vooral nagedacht om de programmatie in de namiddag te bevorderen? Zijn er sinds vorig jaar reeds projecten in die zin opgesteld? Als ik goed kijk naar het feit dat Capitole, Opera, NTGent, De Bijloke en ga zo maar door, behoorlijk wat subsidies vangen, zouden zij toch een kleine inspanning ter zake mogen doen.

De heer voorzitter

Goed. Dan geef ik het woord aan de vervanger van meneer Heyerick, of de vervangster. Mevrouw Van Keymolen.

Mevrouw Van Keymolen

Dank u, voorzitter. Jarelang was de provincie Oost-Vlaanderen de motor van het regionale cultuurbeleid. Naast het opvullen van de leemtes die de Vlaamse overheid achterliet in het kunst- en cultuurlandschap zette het provinciebestuur ook een eigen regionaal kunstbeleid op dat tegemoet kwam aan vele noden en vaak de bodem was van de groei van vele kunstprojecten. Daarnaast verzamelde de provincie ook heel veel, maar vooral ook heel diverse kunstwerken. Wat zal de toekomst zijn van al deze Oost-Vlaamse schatten? Hoe ziet de gedeputeerde de toekomst op dit vlak? Zal er weer werk worden geboden of zal men deze kaalpluk vanuit Vlaanderen gewoon ondergaan? Welke initiatieven voorziet de gedeputeerde om deze kunstschaten veilig te stellen, juridisch en materieel? Dank u.

De heer voorzitter

Goed. Nogmaals meneer Verzele.

De heer Verzele

Dank u wel, voorzitter. Ditmaal over het bibliotheekbeleid. Ik denk dat bibliotheekwerking in Oost-Vlaanderen toch wel typischer en specialer is dan in de andere provincies. Niettegenstaande dat we gisteren bepaalde tussenkomsten hadden waarin men ons vergeleek met andere provincies die we achterna zouden huppelen, dan is dit zeker een voorbeeld en een paradepaardje ten opzichte van de andere provincies. Want typisch voor onze provincie zijn de negen regionale samenwerkingsverbanden tussen onze bibliotheken. Daardoor zijn er een groot aantal initiatieven die de bibliotheek op de kaart hebben geplaatst. Ik denk bijvoorbeeld aan de samenwerking indertijd met Radio 2 Boekegem. Ik denk aan het unieke systeem van Ovinob, dat dikwijls hier aan bod komt. De wisselcollecties RFID, of anders gezegd: de uitleenbalies.

Enkele vragen hierover. Terug in het kader van de Vlaamse gemeenschap die ver van ons bed is op dat gebied. Als het gaat over kleinere gemeenten en het contact daartussen, daarvoor is deze provincie ideaal geplaatst. Maar het leven is zoals het is, noemt men dat op de VRT soms. Is er duidelijkheid over wie deze taak zal overnemen? Zeker wat betreft de samenwerkingsverbanden. Waarom expliciet deze vraag? Omdat het unieke karakter van deze samenwerkingsverbanden typisch is voor onze provincie Oost-Vlaanderen en niet voor gans Vlaanderen. Ik vermoed dat de Vlaamse gemeenschap zeker die

taken niet zal overnemen als het gaat over een enkele provincie. Kan dus de provincie Oost-Vlaanderen het voorbeeld zijn van deze prachtige regionale samenwerkingsverbanden op dit gebied? Zal het Ovinob-verhaal, dat is een tweede vraag, worden losgekoppeld van de dienst Welzijn? Wij kunnen Ovinob aanbieden via een andere dienst, alhoewel ik ze nog altijd koppel aan cultuur en welzijn, maar kan dit Ovinob-verhaal losgekoppeld worden van de dienst Welzijn en een blijvend karakter hebben voor deze meerwaarde in onze provincie? Ik heb dezelfde vraag voor de uitleenbalies RFID. Kunnen die ook losgekoppeld worden van de dienst Welzijn en Cultuur? Is dat idem voor wisselcollecties en actueel materiaal dat kan uitgeleend worden? Wie zal, als alles wegvalt, het sterk lokaal-regionaal promotieverhaal – daarmee bedoel ik natuurlijk provinciaal gezien, lokaal-regionaal is iets groter dan onze kleine gemeenten, maar een kleine regio, zoals een provincie – à la Boekegem bijvoorbeeld, kunnen vervangen of bestendigen? Nogmaals samengevat: het bibliotheekverhaal Oost-Vlaanderen is steeds een voorbeeld geweest en een uithangbord van jewelste. Dat is geen geheim. Wat blijft er over van deze meerwaarde van onze provincie als het wordt gekoppeld aan de Vlaamse gemeenschap? Dank u wel.

De heer voorzitter

Gaat u maar gerust verder, meneer Verzele. U had ook een tussenkomst over cultuur.

De heer Verzele

Dank u wel, meneer de voorzitter. Dan even kort over cultuur en kleinere gemeenten. Er zijn ook in onze provincie tamelijk veel kleinere gemeenten, en door die ridicule beslissing van bepaalde steden los te koppelen van een mooi provinciaal verhaal, wie dat dan ook beslist, wij leggen ons daarbij neer, niet letterlijk, meneer de voorzitter, maar ik wil toch weleens zeggen, er zullen meer kleinere gemeenten in verhouding zijn in Oost-Vlaanderen in de toekomst als er een stad eruit valt. Maar de kleinere gemeenten zullen toch van zich laten horen, hopelijk. Wat ik kan vaststellen, ik had zojuist verwezen naar mijn goede contacten met collega Carteus in Nederenname, dat was een zeer aangename avond. Wel, dat is ook een voorbeeld geweest van dat kleinere gemeenten nog steeds geschikte locaties hebben om sterke culturele verhalen te brengen. Dat is een feit, hetgeen in Nederenname is gebeurd. De Oost-Vlaamse kunstenaar heeft steeds ruime mogelijkheden gehad om zijn zaak te doen in Oost-Vlaanderen. Is er vanuit de dienst Cultuur ...– niettegenstaande het zeer negatieve toekomstverhaal, ik zou er op het moment niet zo graag werken, het heeft niet te maken met de deputé, integendeel, die man staat mij ferm aan, daar heb ik geen problemen mee. Maar ik zou er op het moment toch, gezien het toekomstbeeld, niet graag werken. Maar toch, ik vraag iets in de positieve zin. Ik heb altijd geleerd van thuis uit het positieve verhaal proberen te brengen. Heeft die cultuurdienst, die eigenlijk geen echte toekomst heeft, een plan om die toekomst aan te pakken op cultureel gebied? Ik heb in mijn voorbije twee tussenkomsten de meerwaarde van de provinciale cultuurdienst aangebracht en het prachtige werk dat die mensen leveren. Maar als je ziet wat hun toekomstbeeld is, die positieve ervaring, mijn vraag is, niettegenstaande dat het een onmogelijk verhaal is: kunnen zij een positieve boodschap overbrengen naar mensen die op een andere dienst werken? Ja, lees Vlaamse gemeenschap denk ik: of gemeenten. Dus: heeft die dienst een toekomstverhaal of een plan om de mensen te helpen, want zij zijn de bevoorrechte partij om die anderen te helpen, om het cultureel aanbod te bestendigen, en dat men het niet laat wegvallen. Heeft men ook zicht op de ideeën en mogelijkheden van de Oost-Vlaamse gemeenten? Want de provincie is nog altijd dichter betrokken bij de gemeenten dan een Vlaamse gemeenschap. Dus: heeft men ook de mogelijkheid om al die ideeën van die kleinere gemeenten samen te vatten en die regionale meerwaarde door te geven aan die Vlaamse gemeenschap, die enigszins ver van ons bed is hoor. Kan de provincie Oost-Vlaanderen een uitgewerkt plan voorstellen dat niet enkel is gebaseerd op de steden en de grootsteden? Alhoewel, als je naar de toekomst kijkt, er valt een stad weg, dan ga ik het maar hebben gebaseerd op de steden en gemeenten, maar ook op die kleine gemeenten met hun eigen cultureel verhaal, hun eigen personen, hun eigen gebouwen, hun eigen werkingen. Kan de dienst Cultuur Oost-Vlaanderen het voorbeeld zijn om de rest voor te zijn met een uniek toekomstbeeld? Ik had het zojuist over bibliotheekbeleid. Ik had het zojuist over concerten in kleine gemeenten. Ik had het over bepaalde beroemde groepen. Ik heb het over onder andere een Johannespassie die kan uitgevoerd worden in een gemeente die zich Kruishoutem noemt, denk ik. Die ken ik onder andere. De kleine kerkjes als concertruimte en zo verder. Mijn vraag is, een zeer logische vraag: worden de gemeenten, en expliciet de

DEBATTEN

kleine gemeenten, hierover gecontacteerd om het positieve verhaal te brengen naar de ver-van-mijn-bedshow in de Vlaamse gemeenschap? Kunnen wij daar een meerwaarde aanbieden om nog te redden wat te redden valt? Dat is de korte samenvatting, dank u wel.

De heer voorzitter

Meneer Evrard.

De heer Evrard

Dank u, meneer de voorzitter. Er is heel wat te doen rond een aantal geschorste vergunningen met betrekking tot de Waalse Krook. De voormalige eigenaar van de gronden betwist immers de onteigening van 39 are grond die uiteindelijk onteigend werd door de stad Gent voor 3,6 miljoen euro. Dat bedrag werd na tussenkomst van een rechtbank opgetrokken tot 8,2 miljoen euro. De eigenaar, die tevens projectontwikkelaar is, nam hier echter geen genoegen mee. Hij liet de werken stilleggen en de bouwvergunning nietig verklaren. Er werd in ijl tempo een nieuwe bouwvergunning toegekend, maar ook hiertegen werd protest aangetekend. Er werden trouwens ook vragen gesteld bij het feit dat die nieuwe bouwvergunning in zo'n korte tijd kon afgeleverd worden. De familie eist nu de afbraak van de ruwbouw en niet minder dan 100 miljoen euro schadevergoeding. Het partijtje armworstelen wordt dus steeds pittiger. De onteigende eigenaar is immers van oordeel dat de hele ruwbouw illegaal gebouwd is en zij stelt dat de stad Gent de gevraagde schadevergoeding nooit zal kunnen betalen en dus noodgedwongen zal moeten overgaan tot de sloop van de ruwbouw. Normaliter moest onder andere de nieuwe bibliotheek die daarin plaats zou vinden de deuren openen tegen 2016. Nu, het staat vast dat de voormalige eigenaars geen kleine spelers zijn en beschikken over een meer dan gezonde dosis lef. Het is mij trouwens een raadsel waarom men niet de definitieve uitspraken van de verschillende juridische gedingen heeft afgewacht, alvorens te beginnen met de bouw van het ganse project. Ik heb daar een aantal vragen over. Dreigt de provincie Oost-Vlaanderen niet meegesleurd te worden in dit verhaal? Hoe is het mogelijk dat er rond een dergelijk groot project tot op vandaag nog steeds betwistingen bestaan? Wat zijn in het slechtste geval de mogelijke gevolgen voor de provincie Oost-Vlaanderen? Heeft dit invloed op de timing en de invulling van het project en hoe zit het met de aansprakelijkheid in dezen van de provincie Oost-Vlaanderen?

De heer voorzitter

Ja, meneer Scheire over hetzelfde onderwerp.

De heer Scheire

Dank u, meneer de voorzitter. Beste collega's. Ik vermoed dat dit te maken heeft met het alfabet en dat 'Evrard' voor 'Scheire' komt, maar ik had exact dezelfde tussenkomst. Niet woordelijk natuurlijk, maar ik maak mij voornamelijk zorgen over de financiële risico's die de provincie in dit dossier loopt. Dank u.

De heer voorzitter

Wie neemt de tussenkomst van mevrouw Charlier over? Goed, mevrouw, u hebt het woord.

Mevrouw Haentjens

Ik stel de vraag namens mijn collega, Annemie Charlier. Op pagina 148 van de beleidsnota 2015 detail, staat te lezen: studie naar mogelijke bestemmingen en transitiebegeleiding Anton van Wilderodehuis. Welke plannen heeft de provincie met het Anton van Wilderodehuis? Dank u.

De heer voorzitter

Goed. De deputatie.

De heer gedeputeerde Dauwe

Meneer de voorzitter van de provincieraad, dank u wel. Meneer de griffier, achtbare collega's en beste vraagstellers. Onze collega Rik Franck heeft gevraagd: hoe zullen de voorgestelde besparingen de prioritaire doelstellingen kunnen beïnvloeden? Ik wil zeggen dat in het budget van 2015 onder de prioritaire beleidsdoelstellingen uitdrukkelijk staat: het cultuuraanbod diversifiëren en spreiden, en de kwaliteit en toegankelijkheid ervan bewaken en verhogen. Daartoe staan de volgende actieplannen ingeschreven. Ik som ze eerst op:

1. De geografische, sociale en thematische spreiding van het cultuuraanbod bevorderen door subsidies en door het organiseren van eigen activiteiten;
2. Cultuureducatie stimuleren;
3. De sociale cohesie en gemeenschapsvorming verstevigen door het stimuleren van culturele activiteiten;
4. Het cultuurbereik vergroten door sensibilisering, promotie van het aanbod en toeleiding van specifieke doelgroepen.

Ik ga deze punten verduidelijken. Eerst en vooral, wat het punt betreft cultuureducatie stimuleren, aan dit actieplan en de verschillende acties zijn geen budgetten rechtstreeks gekoppeld. Dat betekent echter niet dat de provincie daar in 2015 niet zal op inzetten. Het uitvoeren van deze acties zit namelijk vervat in de dagelijkse werking van de provinciale culturele instellingen en de werking voor onze consulenten en beleidsmedewerkers van de diverse cultuursectoren. Hun inspanningen, in de vorm van advies en begeleiding, organiseren van studiedagen en het opleiden en inschakelen van vrijwilligers in behoud-, beheers- en publiekstaken zijn een uitgesproken sterkte van het regionaal cultuurbeleid en vormen duurzame investeringen in het menselijk kapitaal dat zo essentieel is voor de cultuursector. Ook de culturele instellingen, de heer Franck, doen in 2015 extra inspanningen op het vlak van cultuureducatie. Het educatief pakket 'Onderweg, een beeldreis door het Caermersklooster' opent ogen en oren van het jonge publiek voor het oude klooster, voor de Lam Godstentoonstelling en de vele tijdelijke tentoonstellingen. Vanaf het voorjaar 2015 loodst een aangepaste reisgids het jonge volk naar de plekken die gelinkt zijn aan de restauratie van het Lam Gods, dus het topwerk voor Oost-Vlaanderen dat eigendom is van de provincie, als geïncorporeerd in onze kathedraal, omdat wij ze moeten betalen. En ook de PAM's, het Mola, het Provinciaal Erfgoedcentrum en de locaties gelinkt aan de kunstenaar Roger Raveel voorzien nieuwe programma's die zowel jong als oud aanzetten om op een actieve manier aan cultuur te doen en ook cultuur te beleven.

Het tweede punt. De sociale cohesie en gemeenschapsvorming verstevigen door het stimuleren van culturele activiteiten. De organisatie van toernooien en wedstrijden – het is door de collega hier zojuist ook aangehaald – vormt inderdaad een belangrijk aspect van het regionaal cultuurbeleid en van het verstevigen van de sociale cohesie en de gemeenschapsvorming in onze provincie. De inspanningen, zowel financieel als door de inzet van personeel, worden ook in 2015 onverminderd voortgezet. Zowel amateurtoneel, dansverenigingen, hofbraverenigingen en koren vervullen een rol op het vlak van het versterken van het sociale netwerk. Bovendien blijven we een aantal verenigingen en instellingen op naam ondersteunen voor hun werking in het versterken van dit netwerk. Het ondersteunen bijvoorbeeld van de circussector gebeurt in 2015 door een subsidie aan de Circusplaneet en de rondreizende tentoonstelling Circus van A tot Z in de openbare Vlaamse bibliotheken.

Ten derde. Het cultuurbereik vergroten door sensibilisering en promotie van het aanbod. Door de gevolgen van de interne staats Hervorming kunnen we als provincie inderdaad minder inzetten op dit actieplan, maar het doelgroepenbeleid wordt wel meegenomen in de andere actieplannen.

Ten vierde. De geografische, sociale en thematische spreiding van het cultuuraanbod bevorderen door subsidies en door het organiseren van eigen activiteiten. Nu, door het verscherpt profiel van de provincie op het vlak van cultuur blijft de focus op het actieplan van de beleidsdoelstelling 'het cultuuraanbod diversifiëren en spreiden, en de kwaliteit en toegankelijkheid ervan bewaken en verhogen' bestaan. Door hierop in te zetten, brengt de provincie kwaliteitsvolle cultuurbeleving tot bij de Oost-Vlamingen in hun buurt, en dat is belangrijk. Daarbij gaat extra aandacht naar cultuureducatie, sociale cohesie en, ik herhaal het nogmaals, gemeenschapsvorming in de samenleving. Nu, om dit te kunnen realiseren, rekening houdend met de gewijzigde taken van de interne staats Hervorming, worden de budgetten voor

DEBATTEN

de reglementen culturele projecten met een bovenlokale uitstraling verhoogd. Onze provinciale uitleendienst stimuleert de talrijke amateur- en sociaal-culturele verenigingen uit alle bevolkingslagen over heel de provincie Oost-Vlaanderen. Dit doet ze door het aanbieden van gevarieerd en gemakkelijk te reserveren materiaal en materieel, mevrouw Bruggeman, voor alle lagen van ons maatschappelijk cultureel en sociaal leven. Ook de inspanningen voor het ondersteunen van het regionaal ingedeelde museumareaal blijven in 2015 behouden, maar in de volgende interne staatshervorming stellen we ons profiel scherper en trekken we ons terug voor de financiële ondersteuning, we kunnen niet anders, van lokale musea. De bibliotheek is bij uitstek, het is al gezegd en ik kom er straks op terug, een plek die cultuur spreidt en verspreidt. Ons provinciaal bibliotheekstelsel www.ovinob.be geeft iedereen toegang tot quasi alle literatuur en informatie die de Oost-Vlaamse openbare bibliotheken in huis hebben. Ingevolge het Vlaams regeerakkoord sturen we een aantal zaken bij, zo wordt de ondersteuning van de federale gevangenisbibliotheken stopgezet. Ook worden er geen nieuwe arrangementen genomen inzake de integratie van het RFID-systeem in de Oost-Vlaamse bibliotheken. Evenwel continueren we onverminderd de goede werking van onze culturele diensten en instellingen als een goede huisvader. In functie van een overdracht naar andere bestuursniveaus is het blijven investeren, zowel met mensen als met middelen, in deze waardevolle werking, immers de beste garantie op behoud van het door ons gevoerde regionaal cultuurbeleid.

Op de vraag hoe we nu de culturele infrastructuur promoten en financieel verder gaan ondersteunen, zoals mij collega Joop Verzele gevraagd heeft, wil ik kort het algemeen kader schetsen. U weet, en ik herhaal het niet, dat onze provincie als gevolg van het regeerakkoord voor een periode staat waarin heel wat veranderingen op ons afkomen en waarbij er nog heel wat onduidelijkheden zijn. Ik zal het straks moeten herhalen, er zijn inderdaad nog heel wat onduidelijkheden. De huidige provinciale bevoegdheden inzake cultuur, welzijn en sport zullen in principe, ik herhaal het nogmaals, op 1 januari 2017 worden overgeheveld ofwel naar de gemeentebesturen, naar intergemeentelijke samenwerkingsvormen of naar de Vlaamse overheid. Minister Liesbeth Homans gaf aan dat het veranderingstraject zal gebeuren in overleg met de VVP en de individuele provincies om zo tot concrete afspraken te komen over timing en inhoud. Minister Sven Gatz gaf aan dat de afronding van de inventarisatie van de provinciale taken op het gebied van cultuur tegen eind februari zal moeten afgerond zijn. Tegen 30 juni 2015, dus binnen een half jaar, zal de afbakening en de toewijzing naar andere overheden duidelijk moeten zijn. Ik heb toevallig vandaag een brief gekregen van de Vlaamse regering, waarin een gesprek daarover op 22 januari gepland is met minister Gatz om de inventarisatie op in te stellen. Dus, men houdt in die zin zijn woord, dat het de bedoeling is om ook de provincies bij de overgang te betrekken. De provincie West-Vlaanderen zou als piloot-provincie fungeren, omdat Oost-Vlaanderen met het provincievrij worden van de stad Gent nog verder in al zijn consequenties, culturele en andere, moet onderzocht worden. Nu, een concreet antwoord op uw vraag. De directie Cultuur wil via de activiteiten die ze organiseert en de ondersteuning en adviezen die ze geeft, blijvend kwaliteit bieden om de toekomstige wendingen op de best mogelijke wijze tegemoet te treden. Het belang van de klant, en dat is hier de culturele sector, is hierbij prioritair. De medewerkers worden gemotiveerd met de overtuiging dat vandaag onverminderd kwaliteit blijven bieden de beste garantie is op een passende bestemming na 1 januari 2017. Het budget 2015 laat toe om de werking verder te bestendigen. Als blijkt dat de Vlaamse overheid al voorafnames zal doen op het budget van 2016 worden besparingen onvermijdelijk. En in dat geval zullen subsidies uiteraard afgebouwd moeten worden. De nog voorziene erfgoedpublicaties worden evenwel volgens planning afgewerkt. Bij elk contact met de Vlaamse overheid wordt het blijvend belang van een streekgericht cultuurbeleid benadrukt. Het is ons inziens absoluut geen optie dat dit op een efficiënte wijze vanuit Brussel zou kunnen uitgerold worden.

Op de vraag van onze collega Jeroen Lemaitre over het bijstellen van een aantal subsidies...

De heer Lemaitre

Gedeputeerde Dauwe, ik ga het herhalen van gisteren. Ik heb die vraag eigenlijk niet gesteld.

De heer gedeputeerde Dauwe

Neemt u mij niet kwalijk.

De heer Bauwens heeft een vraag gesteld: hoe gaat men het cultuuraanbod diversifiëren en het spreiden om de kwaliteit en de toegankelijkheid ervan te verhogen naar de verschillende doelgroepen toe, dus ook

naar de senioren? Dat was, denk ik, de inhoud van uw vraag. Welnu, door onze provincie worden inderdaad een aantal initiatieven op dat vlak genomen om daaraan tegemoet te treden. Verder worden ook instellingen en initiatieven van derden ondersteund die in hun programmatieaanbod rekening houden met het aanbod van deze doelgroep, namelijk van de senioren. We hebben dus eigen initiatieven en we hebben de ondersteuning van instellingen en initiatieven van derden. Wat de eigen initiatieven betreft, meneer Bauwens:

1. De recitals voor jonge Oost-Vlaamse solisten, iets dat we reeds meer dan veertig jaar doen, telkens op een donderdag, vrijdag en zondag in het voorjaar om 11.00 uur in het Provinciehuis.
2. Ten tweede. Koorzang- en muziektoernooien in het voorjaar, dat is de aangepaste periode, januari tot en met maart, op verscheidene locaties in onze provincie. Ofwel starten ze in de vroege namiddag, dat is de koorzang, ofwel voor de middag, dat is de muziek.
3. Ten derde volksdanstoernooien, iets dat we ook al heel veel jaren doen. Deze worden op diverse locaties in de provincie georganiseerd, telkens in de loop van een namiddag.
4. Ten vierde, dat is nu een speciaal evenement, The Treaty of Ghent. Koren zingen voor vrede. Dat zal nu gebeuren op zondag 21 december in de Sint-Baafskathedraal en in de Sint-Niklaaskerk vanaf 15.00 uur.

Dat zijn zaken die we zelf organiseren. Dan, wat betreft de ondersteuning en initiatieven van instellingen van derden, mag ik u erop wijzen, en u weet dat, dat het NTGent, de Vlaamse Opera, dus het Koninklijk Ballet van Vlaanderen en het Festival van Vlaanderen zeer veel matineevoorstellingen geven die in principe toegankelijk moeten zijn voor senioren. En ten tweede, ook het Film Fest Gent heeft filmprogrammatie in de voormiddag, om 10.00 uur, en in de namiddag, vanaf 14.00 uur, en tevens speciale programma's voor senioren, 65+, genaamd Plus Parcours. Dus wij doen inderdaad toch wel zelf iets om de cultuurbeleving mogelijk te maken bij senioren.

Dan de vraag van collega Henk Heyerick: hoe wordt het Oost-Vlaamse kunstpatrimonium veiliggesteld? Het is inderdaad zo, achtbare collega, dat de kunstcollectie van de provincie verworven werd in de loop van heel vele decennia. De collectie bestaat uit meer dan tweeduizend kunstwerken, of wat schilderijen, tekeningen, etsen, beelden en ook wandtapijten. Aanvankelijk kon niet echt van een verzameling worden gesproken, maakten de kunstwerken deel uit van de stoffering en de inrichting, onder meer van de ambtswoning van de gouverneur en van andere ontvangstruimten. In een verder stadium werd werk aangekocht voor de inrichting van onze administratieve gebouwen en werden soms ook in het begin jonge en veelbelovende kunstenaars via een dergelijke aankoop ondersteund. Sedert vijftien à twintig jaar wordt vooral het accent gelegd op de aankoop van de werken van laureaten van onze provinciale prijzen van beeldende kunst. Tevens wordt aandacht besteed aan de vervollediging van onze kunstcollectie door de aankoop van onder meer wandtapijten, werk van belangrijke al dan niet levende Oost-Vlaamse kunstenaars en, als het mogelijk is, ook hele verzamelingen. Ondanks de verschillende invalshoeken vertoont onze collectie toch een vrij grote samenhang. Dit illustreert op uitvoerige wijze de bijzondere accenten van de diverse Oost-Vlaamse kunstuitingen. Deze kunstwerken zijn allemaal eigendom van de provincie en bevinden zich in verschillende provinciale gebouwen, in hoofdzaak in het Provinciehuis, in het PAC Het Zuid. De kunstwerken hebben allemaal een patrimoniumfiche, zijn ingeschreven op een inventaris en zijn tevens allemaal verzekerd door de dienst Patrimonium van onze provincie. Daarnaast heeft de provincie ook twintig monumentale beelden, sculpturen, in haar bezit, die via de jaarlijkse wedstrijd, u wel bekend, 'Een thuis voor een beeld', op gronden zijn geplaatst die eigendom zijn van de verschillende Oost-Vlaamse gemeenten. Maar de beelden blijven ons eigendom. Hiervoor wordt telkens een concessieovereenkomst met de gemeente afgesloten en ook deze kunstwerken worden door de provincie op de inventaris ingeschreven en zijn behoorlijk verzekerd, ook tegen vandalisme. Dus alle kunstwerken blijven in de toekomst, dat hopen we althans, eigendom van de provincie en zullen in het nieuwe Provinciehuis geïntegreerd worden. Tevens zal onderzocht worden op welke manier de kunstcollectie kan ontsloten worden voor het grote publiek. Ze worden regelmatig ontleend voor tentoonstellingen. In 2011/2012 bijvoorbeeld, werden dertig kunstwerken tentoongesteld in de Belgische ambassade in Den Haag in het kader van het project Kunst en cultuur uit Oost-Vlaanderen. Collega Joop Verzele, u hebt een aantal vragen gesteld in verband met het bibliotheekbeleid. Een deel daarvan is reeds beantwoord, maar ik kan u stellen dat bij de onderhandelingen met de Vlaamse gemeenschap het volledige takenpakket van het streekgericht bibliotheekbeleid werd meegenomen. De ondersteuning en begeleiding van de samenwerkingsverbanden wordt daarbij als een van de speerpunten beschouwd. Het budget voor het streekgericht bibliotheekbeleid, dus bovenlokale ondersteuning van openbare bibliotheken, voor 2015, is in het budgetvoorstel nagenoeg onveranderd gebleven, met uitzondering van impulssubsidies voor het RFID en gevangenisbibliotheken die onder meer om besparingsredenen dienen geschrapt. De budgetten voor de ondersteuning van de

DEBATTEN

samenwerkingsverbanden van bibliotheken, de structurele subsidies, de projectsubsidies en de subsidies voor de eigen werking blijven in het budgetvoorstel van 2015 behouden. Wat betreft de besteding van de middelen na 2015 is er inderdaad nog geen duidelijkheid. In elk geval blijven we onze dienstverlening op een kwaliteitsvolle manier verzorgen en blijven we maximaal inzetten op datgene waarin wij het verschil maken. De provincie, uiteraard de provincieraadsleden eerst, maar ook de lokale besturen en samenwerkingsverbanden, zullen tijdig worden geïnformeerd, zodra hierover van officiële zijde meer duidelijkheid is.

U hebt tevens een vraag gesteld, achtbare collega Verzele, in verband met cultuur in kleinere gemeenten. Nu, het Oost-Vlaams provinciebestuur heeft bij het uittekenen van zijn cultuurbeleid in het verleden altijd al veel, proportioneel zelfs meer, aandacht besteed aan de kleinere gemeenten. In het bestuursakkoord van 2013-2018 dat deze provincieraad heeft goedgekeurd, staat geformuleerd dat participatie en vernieuwing centrale begrippen zijn in het cultuurbeleid, en dat ons bestuur blijvend middelen wil voorzien voor de culturele ontwikkeling en de participatie van zoveel mogelijk mensen en tevens voor de toegankelijkheid van bibliotheken, kunstcentra en culturele initiatieven met daarbij aandacht voor het gehele culturele veld. Welnu, het beleid tot op vandaag, en zeker tot eind 2015, kan worden samengevat in drie werkwoorden: stimuleren, verbinden en adviseren. Elk van deze werkwoorden wordt ook toegepast in de kleinere gemeenten. Stimuleren uit zich op verschillende manieren. Het geven van subsidies. Elke gemeente krijgt een aanzienlijke provinciale ondersteuning voor de bibliotheekwerking. Projectsubsidies zijn een impuls om nieuwe initiatieven mogelijk te maken. Ook zijn er structurele subsidies om de goede werking ervan te consolideren. Amateurkunsten ondersteunen we met subsidies die gekoppeld worden aan een stimulans voor kwaliteitsbevordering via, u hebt het terecht aangehaald, onze toernooien. In de meeste Oost-Vlaamse gemeenten, klein en groot, is er minstens één koor, harmonie of fanfare of een brassband, een amateurtheater enzovoort, die provinciaal ondersteund wordt. Verbinden is misschien minder zichtbaar, maar zeker voor kleine gemeenten even belangrijk. Onze provincie initieert, ondersteunt en faciliteert samenwerkingsinitiatieven van bibliotheken, gemeentecentra en erfgoedorganisaties. Denk aan Ovinob en Erfgoedinzicht. Adviseren is ook in kleinere gemeenten een belangrijke provinciale taak. Lokale besturen doen nooit vergeefs een beroep op onze consulente voor cultuur en erfgoed. Dat blijkt ook uit de vragen en antwoorden die wij krijgen bij het bezoek, wat men noemt de ronde van de deputatie in de diverse gemeenten. We rekenen de kleinere gemeenten al lange tijd tot onze bevoorrechte klanten en een fijnmazig regionaal cultuuraanbod stimuleren we, trachten we te verbinden en te adviseren in deze kleine gemeenten, en dat is wat wij willen. Inderdaad ook de recente vertekening van het bestuurlijk landschap in Vlaanderen, zijn er geen garanties op dit ogenblik dat dit aanbod zal behouden blijven. Uiteraard willen wij, met de provincie, de rol die wij momenteel spelen, bestendigen. Te meer daar de noodzaak daarvan door alle betrokkenen wordt onderschreven. Maar de context waarin en door wie dit zal gebeuren in de toekomst, zal door de Vlaamse overheid in de komende maanden worden bepaald. Het uittekenen van een uniek toekomstbeeld voor het cultuurbeleid op maat van de kleinere gemeenten maakt dus al jarenlang deel uit van ons provinciaal cultuurbeleid. Zaak voor de toekomst zal zijn de realisaties en plannen van vandaag veilig te stellen in een nieuwe, nog volledig te bepalen bestuurlijke context, waarvan de provincie als overheid, spijtig genoeg, geen deel meer zal uitmaken.

Dan hebben we de vragen van de heren Evrard en Scheire, of omgekeerd, over de Waalse Krook. In dit dossier, beste collega's, werden inderdaad een hele reeks gerechtelijke acties ondernomen door de vorige eigenaar en exploitant van een heel klein deel van de te onteigenen panden. Ook al werden zij voor deze onteigeningen, volgens mijn bescheiden mening, ruimschoots vergoed. Twee gerechtelijke uitspraken kwamen in de pers aan bod. Ten eerste de ongeldigverklaring van de onteigening. Deze is gesteund op formele gronden, dus niet op de inhoud. Een aantal stukken waren niet bij het dossier gevoegd. Dit vonnis is geen eindbeslissing. Het verdere verloop dient afgewacht. Ik kan daarbij aanstippen dat niet de CVBA, waar wij als provincie bij betrokken zijn als het ware en deelachtig aan zijn, onteigenaar was van de Waalse Krook. Het tweede vonnis is de vernietiging beroep van de bouwvergunning. Ik kan u zeggen dat inmiddels al een nieuwe vergunning werd toegekend. De termijn van openbaarmaking is verlopen en medio januari 2015, dus binnen ongeveer een halve maand, kunnen de werken verdergezet worden. De vertraging is hierdoor beperkt, maar zal zeker en vast geld kosten. Hoeveel weet ik nog niet. Het is niet aan ons. Het is niet bekend welke schadevergoeding de aannemers zullen vorderen. Wel is het feit dat maatregelen werden genomen om de schade te beperken door prioriteit te geven aan uitvoering van werken die niet getroffen zijn door de vermelde procedures. Ik denk onder meer aan de aanleg van de parking, het verstevigen van de oevers van het water enzovoort. Met andere woorden: de werken gaan beperkt voort. Vervolgens kan ik zeggen dat de provincie niet direct aansprakelijk is en dus ook niet aangesproken kan worden. De CVBA, die wel schade lijdt, is evenmin

direct aansprakelijk. Vermits de formele gebreken, waar men over sprak, wanneer er een definitieve uitspraak is, mogelijk aan andere overheden toe te schrijven zouden zijn. Dus zeker niet aan de CVBA waar de provincie deel van uitmaakt. De CVBA zal zich dan desgevallend moeten beraden over het terugvorderen van de geleden schade van de in gebreke gebleven instanties. Maar aangezien daar nog geen zicht op is, noch op de grootte van de schade, noch op de definitieve uitspraak in zaken waarin nog beroep mogelijk is, lijkt het mij voorbarig om hierover nu reeds uitspraken te doen.

De laatste vraag is van collega Annemie Charlier, die hier gebracht werd door collega Haentjens. Wat is de toekomst van het Van Wilderodehuis? U weet, meneer de eerste gedeputeerde, u was erbij, met de notariële akte van 16 mei heeft het provinciebestuur het huis van Anton van Wilderode en het daarnaast gelegen huis in Moerbeke van de broer aangekocht. In de akte werd bepaald dat de aankoop van het huis geschiedde om redenen van openbaar nut, namelijk om een museaal studie- en ontmoetingscentrum te maken rond het leven en het werk van onze grote dichter Anton van Wilderode. Het huis Dorpvaart 72, dat eigenlijk het geboortehuis was van Anton van Wilderode, was intussen zeer zwaar verbouwd en werd intussen afgebroken en de gronden werden, meneer de griffier, verkaveld. In de aankoopakte werd verder bepaald: uit het voorwerp van deze overeenkomst, en dat is zo belangrijk, beste collega's, zijn uitgesloten al wat belangrijk is. Daarmee bedoel ik: de inboedel, de bibliotheek, de kunstwerken, manuscripten en dagboeken die in de woningen aanwezig waren en zijn. Ook de intellectuele eigendommen op de aanwezige gepubliceerde en niet gepubliceerde geschriften. Deze goederen en rechten blijven eigendom van de verkoper, dit wil zeggen van de familie Coupé. Met betrekking tot de volledige inboedel van het Anton van Wilderodehuis werd op 4 december 2003 een overeenkomst van bruikleen afgesloten tussen het provinciebestuur en de familie Coupé. Dit betreft een overeenkomst van onbepaalde duur die echter door beide partijen beëindigd kan worden, met een minimumopzegtermijn van één jaar. Maar opzegging was niet mogelijk voor 1 januari 2014. Nu het provinciebestuur de mogelijkheid heeft om de bruikleenovereenkomst op te zeggen, lijkt de tijd rijp om gesprekken aan te knopen met de familie Coupé over de toekomst van zowel het huis, maar vooral de toekomst van de inboedel. Het huis is in wezen niet zo belangrijk. Het is de inboedel die mijns inziens belangrijk is. Het lijkt wenselijk ook het gemeentebestuur van Moerbeke bij deze gesprekken te betrekken. Als de gesprekken bevredigend verlopen, kan eraan worden gedacht om een opdracht uit te schrijven voor het ontwikkelen van een concept om van het Van Wilderodehuis een aantrekkelijke cité te maken waarin, tenminste gedeeltelijk, ook een museale functie als schrijvershuis zal behouden blijven. Op die manier zal behoud van het huis als waardevol literair erfgoed mogelijk gegarandeerd kunnen worden als het ten gevolge van het Vlaams regeerakkoord op termijn moet overgedragen worden, hetzij aan de gemeente, hetzij aan de Vlaamse overheid. Ik dank u.

De heer voorzitter

Ja, fractieleider.

De heer Lemaitre

Dank u wel, voorzitter. Ik wil toch even kort reageren. Collega Verzele mag uiteraard naar links kijken. Het is eens iets anders dat men naar links kijkt als men het over ons heeft. Nu, maar onze visie is eigenlijk zeer duidelijk. Het is bij ons geen enerzijds-anderzijdsverhaal. Wij staan onverkort en eendrachtig achter de hervorming en ook achter het Vlaams regeerakkoord. Zijn er nog vragen en bezorgdheden? Ja, uiteraard. Want dat is inherent aan iedere hervorming, ik heb dat al gezegd. Maar ik zou toch aanraden om een beetje vertrouwen te hebben in de Vlaamse regering. Dat de collega's van Groen daar niet echt vertrouwen in hebben, dat kan ik begrijpen. Zij zitten ook niet in de Vlaamse regering. Dat er zoveel bezorgdheden en wantrouwen is bij de collega's van CD&V, dat vind ik vreemd. Ik heb al gezegd, ook in de toespraken, dat dit over een bestuurlijke hervorming gaat en geen liquidatieoefening. Dus het is geen negatief verhaal waarin doemscenario's geschetst worden waar alles zal verdwijnen en niets zal overblijven. Dus heeft de cultuurdienst nog een toekomst? Ja, ik denk het wel, alleen zal het niet meer zijn in de provinciale context. Het zal in een andere context zijn, een context van gemeenten en Vlaanderen. Wij geloven ook heel sterk in de gemeenten en in Vlaanderen en wij vinden dit dus absoluut geen negatief verhaal zoals het hier al te vaak wordt voorgesteld.

DEBATTEN

De heer voorzitter

Meneer Franck en dan meneer Verzele.

De heer Franck

Laat ons toe een klein beetje achterdochtig te zijn. In die zin, ons aanvoelen is dat het een hele besparingsoperatie is. Men wil besparen op de provincie en men gaat ook besparen op het Vlaams niveau. En wat mij enigszins verontrust, is dat er heel duidelijk gezegd wordt dat alle projecten gaan bekeken worden met een loep, misschien met een luizenkam zelfs. Men gaat kijken wat nog kan, wat niet kan. Wat vinden wij dat nodig is enzovoort? En ik denk dat het de bedoeling is, wat hier overgeheveld gaat worden, ofwel naar de gemeente ofwel naar Vlaanderen, in eerste instantie gaat geminimaliseerd worden. Men gaat in eerste instantie zeggen: Vlaanderen of gemeente, dat interesseert ons niet, dat is een project dat wij als Vlaamse gemeenschap niet moeten hebben. En of de gemeente dat dan wel of niet wil, is zonder voorwerp. Want Vlaanderen gaan zeggen: nee, dat project verdwijnt. Dus het gaat een zeer zekere besparing zijn en dan moet je maar in de goede hoek zitten. Laat ons maar zeggen: ik heb in mijn tussenkomst gezegd dat het cultuurbeleid hier in Oost-Vlaanderen voor een stuk doelgroepenbeleid was. Nu, als de Vlaamse regering zegt: dat is geen doelgroep voor ons, dan gaat dat project verdwijnen. Punt aan de lijn. En gaat men kunnen zeggen: zoveel honderdduizend euro gespaard. Het is een duidelijke intentie van deze regeringen van te besparen en dat gaat gebeuren op kosten van cultuur en binnen cultuur op kosten van de zwakkeren. Van de doelgroepen die nu niet bediend gaan worden, die gaan er nu nog een keer prijs van hebben. En ik heb hier ook al discussie over gehad en ik hoop dat ik ongelijk heb. Ik hoop dat ik in 2018 – en dan ben ik ook zo eerlijk om dat ruiterlijk te bekennen – tegen u zal kunnen zeggen, meneer de fractieleider: 'Ik ben verkeerd geweest. Vlaanderen heeft dat zeer goed gedaan en inderdaad, alle kleine gemeenten hebben de projecten die de provincie beheerde met graagte ontvangen, ze hebben het personeel overgenomen, ze hebben gezorgd voor financiën enzovoort.' En dan kijk ik naar mijn rechterkant, *quod non*, ik denk het niet. Ik hoop dat u in 2018 ook zo eerlijk zult zijn om dat op dat moment toe te geven. Maar ik hoop dat ik verkeerd ben.

De heer voorzitter

Goed. Meneer Verzele.

De heer Verzele

Dank u wel, de heer voorzitter. Ik denk dat hier een duidelijk misverstand is. Ik weet niet of we daar echt een debat over moeten voeren. Ik wil toch vooral duidelijk eens herhalen, heel kort, waarover ik het had. Ik had het niet over wantrouwen, een woord dat ik geen enkele maal gebruikt heb, ik heb een ander woord heel vaak gebruikt, en dat is het woord 'duidelijkheid'. Duidelijkheid op het gebied van: wat staat ons te wachten? Met heel veel vraagtekens, ik wacht op duidelijkheid. En ik heb heel duidelijk gezegd dat ik op alle banken van alle partijen en andere instanties, niet alleen de provincie, ook hier of bij buurgemeenten of bij overleg met andere gemeenten of andere instanties, telkens op alle banken hetzelfde verhaal hoor van die onduidelijkheid. En ook als het gaat om eigen partijrangen, brengen we die boodschap over namens deze partij en namens de andere partijen dat er onduidelijkheid is. Een woord van wantrouwen, nee, zeker niet. Of het was toch niet in mijn partij. Ik weet niet hoe het met de andere partijen is, maar ik heb toch zeker geen wantrouwen tot de mensen die het verder hebben geschopt. Ik heb daar geen zeker probleem mee. Ik heb alleen duidelijk willen schetsen dat de provincie op het gebied van cultuur, en dat heb ik heel duidelijk geschetst, als er één bevoegdheid is waar de provincie een voorbeeldfunctie heeft en meer dan haar plaats heeft als meerwaarde, dan gaat het over het domein cultuur, omdat de provincie de bevoorrechte partij is om regionaal te werken en niet het ver-van-mijn-bedverhaal in Brussel. Dat was de duidelijke boodschap die ik wou geven, los van wantrouwen. Duidelijkheid. Ik heb het gehoord in verschillende vergaderingen. Dus ik wil gewoon hebben dat mijn verhaal dat ik geschetst heb, het is blijkbaar een negatief verhaal zo te horen. Ik dacht dat ik in mijn laatste tussenkomst gevraagd had aan de deputé: wat is het verhaal van de toekomst? Wat er ook gebeurt met ons, wat gaat er gebeuren op gebied van cultuur? Gaan wij als provincie de positieve

boodschappen die werden gebracht overbrengen aan de Vlaamse gemeenschap, die verder ervan staat? Oké, als het dan die situatie is en die duidelijkheid is geschept, hoe kunnen wij daar de positieve inbreng in hebben? Dus ik heb geen enkele keer het woord 'wantrouwen' gebruikt. Dus ik wou nog eens deze positieve boodschap en de boodschap van onduidelijkheid van andere kanten benadrukken. Ik heb inderdaad gezegd dat in verschillende vergaderingen op alle banken wordt gezegd, zowel links als rechts van mij, in alle betekenissen van het woord. Dank u wel.

De heer voorzitter

Meneer Carteus en daarna meneer De Cuyper.

De heer Carteus

Dank u, voorzitter. Collega's. Ik voel mij een stukje aangesproken door collega Joop Verzele. Inderdaad, we hebben die woensdagavond een prachtige voorstelling gezien van het centrum in Nederename, afgerond met een prachtig concert. De afwezigen hadden ongelijk. Maar collega Joop, u zei dat u bang bent dat zaken gaan verdwijnen, de heer Franck ook, dat staat nergens in het regeerakkoord, dat er gaat verdwijnen. Heb inderdaad, zoals de fractievoorzitter zegt, vertrouwen. Laat dat tijdspad uitzitten en kijk. En als er onduidelijkheid is, ga om duidelijkheid vragen. En meneer Verzele, als u bang bent dat uw gemeente geen grote instelling kan overnemen, is dat voor mij een aanzet om gemeenten te vergroten. Ik denk dat u ons een argument levert om gemeenten te fusioneren. Dank u.

De heer voorzitter

Meneer De Cuyper.

De heer De Cuyper

Voorzitter, collega's, ik ga niet tussenkomen over de waardevolheid van een provinciaal kunst- en cultuurbeleid. Iedereen kent mijn mening daarover. Ik vind dat we daar als provincie in het verleden een ernstige rol in gespeeld hebben en zouden kunnen blijven spelen. Laat ik daarover klaar en duidelijk zijn. Ik ben overigens niet tussengekomen in gans het debat, dat doe ik uit protest tegen het geleverde beleid. Ik ga daarin verder. Ik ga een aantal vragen stellen. Voor mij is het niet zo, en ik richt mij tot de collega's van N-VA, dat ik geen voordeel van de twijfel wil geven in dit beleid. Overigens, wie zouden wij zijn? We maken deel uit van de Vlaamse regering, dus we kunnen moeilijk anders. Maar ik zit wel met een aantal heel specifieke vragen waar ik weleens een antwoord op zou willen krijgen in het kader van de verduidelijking. Dingen die wel specifiek zijn voor de provincie Oost-Vlaanderen en waar wij een rol in te vervullen in hebben. Het zal waarschijnlijk niet zo moeilijk zijn om een aantal dingen over te nemen in de Vlaamse context of een aantal dingen over te laten nemen door een gemeente, maar er zijn een aantal zaken die dit overstijgen. Ik geef drie voorbeelden. Ze zijn al door collega Joop aangehaald, maar heel essentieel. Bijvoorbeeld: wat gaan wij doen met de provinciale cultuurwedstrijden? Wie gaat dat doen? Geef mij een antwoord en liefst zo snel mogelijk. De gemeente? Dat heeft geen enkele zin, uiteraard. Vlaanderen? Dat heeft geen enkele zin dat men dat doet. Het tweede voorbeeld, provinciaal kunstbezit. Mijn vader zaliger is twintig jaar deputé van Cultuur geweest, dus ik weet hoe het hier in huis ongeveer is. Wat gaat u ermee doen? Laten hangen overal? En wie gaat u tegenhouden als u zegt als provinciebestuur: wij gaan daar een rondtrekkende tijdelijke tentoonstelling mee organiseren. Wie gaat ons tegenhouden? Het derde voorbeeld, en ik zou zo kunnen verdergaan: 'Een thuis voor een beeld'. Wie gaat dat organiseren? De gemeente die zelf geïnteresseerd is om dat beeld te krijgen? Of gaat Vlaanderen dat doen? Ik stop ermee. Ik zou zo kunnen verdergaan, achtbare collega's, maar ik geef – ik kan moeilijk anders – het voordeel van de twijfel.

DEBATTEN

De heer voorzitter

Goed, collega's, het is goed dat de interferentie tussen de bestuursniveaus hier ter sprake komt. Het gaat uiteindelijk over de provincie hier natuurlijk. Privégesprekken die gevoerd zijn tussen raadsleden hier hebben weinig relevantie in het debat, maar ik zal tot afsluiten nog een keer meneer Verzele en nog een keer meneer Lemaitre het woord geven en dan gaan we het afsluiten. Ah, en meneer Evrard.

De heer Verzele

Dank u wel, voorzitter. Dank u wel, trouwens, collega De Cuyper. Ik hoor hem zeggen: ik houd ermee op. Maar ik ga er niet mee ophouden, ik ga even aanvullen. Het gaat hier nog altijd over de provincie Oost-Vlaanderen, voor alle duidelijkheid. Ik heb blijkbaar de indruk dat anderen een ander thema aanhalen. Het blijft hier over het cultuurbeleid gaan van Oost-Vlaanderen. Dat men dan de fusies van de gemeenten daarbij betreft, vind ik totaal misplaatst, want collega De Cuyper heeft een ganse opsomming gemaakt van instanties en werkingen op cultureel gebied die regionaal bovenlokaal werken. En ik denk, het mathematisch sommetje van sommigen die willen fusiegemeenten tot 20.000 inwoners, ja, als wij dan twee, drie buurgemeenten erbij nemen, dan zal die situatie van provinciale toernooien niet opgelost zijn, dan zal de situatie van 'Een thuis voor een beeld' niet opgelost zijn en zo verder. Dus men wil een tekening maken van die onnozele enkele parameter van 20.000 inwoners, dat zal geen enkele meerwaarde brengen op dat gebied. Dit is onze rol, provinciaal gezien. De meerwaarde van, op een perfect gebied, grootschaligheid op het gebied van een provincie, perfecte afmeting, perfect aantal inwoners, perfect aantal gemeenten, die bovenlokaal een meerwaarde kan betekenen, dicht genoeg bij de gemeenten, ver genoeg van Brussel, bedoel ik dan de afstand gemeenten – Brussel. Dus die meerwaarde wordt aangeboden. Ik wil daar nog eens de dienst Cultuur hartelijk voor bedanken en de meerwaarde die de deputé en zijn dienst aanbiedt. Wij zijn daar heel tevreden mee en willen dit bestendigen en zo behouden. Dit was de positieve boodschap, los van fusiegemeenten en persoonlijke gesprekken waar ik niemand mee bezeerde in persoonlijke naam. Niet meer, niet minder. Bedankt.

De heer voorzitter

Goed, meneer Lemaitre, dan meneer Evrard en dan de deputatie.

De heer Lemaitre

Dank u wel, voorzitter. Het doet mij uiteraard bijzonder veel plezier als ik de collega's van CD&V hun vertrouwen in de Vlaamse regering hoor bevestigen en hoor dat ze die het voordeel van de twijfel geeft. Al die vragen die ik daarna hoor, ja, ik heb die vragen ook. Ik denk dat iedereen die vragen heeft. En ik denk dat iedereen daar graag heel snel een antwoord op zou hebben. Maar is het normaal dat we daar nog geen antwoord op hebben? Uiteraard. Allez, jullie partij heeft mee aan de wieg gestaan van heel wat hervormingen, heel wat staatsvormingen, u zou toch moeten weten dat iets dergelijks niet met een vingerknip geregeld is. Zoiets wordt afgesproken in een akkoord en wordt dan projectmatig uitgevoerd. Dus uiteraard gaan die antwoorden er komen. Maar het is meer dan normaal dat u nu op al die detailvragen nog geen antwoord hebt. Die komen nog. Nog een kleine reactie wat betreft de afstand tussen Brussel en Gent of Kruishoutem. Allez, we leven in de 21^e eeuw. De afstand is echt niet meer zo groot. De communicatie gaat tegenwoordig zeer vlot en ook de figuurlijke afstand lijkt mij best overbrugbaar.

De heer voorzitter

Meneer Evrard.

De heer Evrard

Dank u, meneer de voorzitter. Ik stel vast dat het toch nog heel wat werk zal zijn om alle partijen die in de Vlaamse regering zitten op dezelfde lijn te krijgen. Maar goed, ik wou hier eigenlijk nog iets zeggen over de Waalse Krook. De gedeputeerde heeft gezegd dat er een nieuwe vergunning is aangevraagd, maar daar zal ook bezwaar tegen aangetekend worden. Ik heb mij ook laten vertellen dat het niet geheel ondenkbeeldig is dat er weleens een uitspraak zou kunnen volgen dat er inderdaad tot sloop zal moeten overgegaan worden. Ik stelde ook vast dat de provincie Oost-Vlaanderen daar toch al heel veel centjes in geïnvesteerd heeft en dat ook in de toekomst van plan is te doen. Wat dan? Dat was eigenlijk mijn vraag.

De heer voorzitter

Goed. Eigenlijk is ook de vraag: is het de Waalse Krook of de Krook? Maar dat is hier niet aan de orde. Gedeputeerde, u hebt het woord.

De heer gedeputeerde Dauwe

Dank u wel, de heer de voorzitter. Op de pertinente vraag van u betreffende de juridische toestand is het zo dat inderdaad, en in Dendermonde met de E17 en de gevangenis, kunnen we er natuurlijk over spreken dat alles eeuwig mogelijk blijft. Daarin heeft u gelijk. Het kan zijn dat er nog een beslissing, een arrest, ten gronde komt waarbij bepaalde punten worden vernietigd. Maar ik herhaal nog een keer: de CVBA, dus datgene waar de provincie eigenlijk ook via haar vertegenwoordigers in zit, heeft eigenlijk met die procedure niets te maken. Het is het stedelijk bedrijf dat de procedure in gang gezet heeft en de wijze en de maatregelen onder welke men tot onteigening zou overgaan. Dat is één. Anderzijds is het zo dat deze procedures tot gevolg hebben:

1. Dat er zeker en vast, hoeveel weten we niet, een zekere schadevergoeding betaald zal moeten worden door degene die de fout veroorzaakt heeft;
2. Dat de werken daarmee in de toekomst zullen verschoven worden, zeker en vast een vertraging van minstens een half jaar tot mogelijk zelfs een jaar.

Nu, wat betreft het geld dat de provincie daarin gestoken heeft. We hebben een bepaald gedeelte in de Waalse Krook gestoken. We moeten in principe nog 6 miljoen euro betalen volgens de overeenkomst. Maar ik mag er uw aandacht op vestigen dat wanneer wij dat geld zouden moeten betalen en Gent zou dus eigenlijk provincievrij worden, om dat woord te gebruiken, dat dit zal gebeuren met het overdragen van onze lening. Met andere woorden: wanneer wij een lening hebben van 6 miljoen euro en de stad Gent zou dat moeten overnemen, dan gaat zij ook de lening verder moeten afbetalen en moeten wij die lening ook niet afbetalen. Dat doet natuurlijk niets af aan het punt dat wij inderdaad al 4 miljoen euro daarin gependend hebben, maar ik denk dat dat een investering is die hoe dan ook op middellange termijn een oplossing moet komen, in welke vorm dan ook. Mogelijk is het zo dat de onteigenaar, en collega Versnick heeft daar met een goed woord op gewezen, eigenlijk een beetje geld ruikt. Misschien zal de onteigeningsvergoeding nog verhoogd worden, maar de onteigening zal hoe dan ook gebeuren.

De heer voorzitter

Goed. Ik stel voor dat we overgaan tot de regelmatige orde, laten we zeggen, zoals die aangekondigd was. Na de algemene tussenkomst van de heer Liebaut, die op zijn persoonlijke vraag naar voren geschoven was, hebben we een tweede algemene tussenkomst, van mevrouw De Potter. Mevrouw, u hebt het woord.

Mevrouw De Potter

Dank u wel, meneer de voorzitter. Beste collega's. De provincie kent veel subsidies toe. In het beleidsplan 2015 vindt een groot aantal veranderingen plaats in vergelijking met 2014. Ik stel met enige bezorgdheid vast dat heel wat kleine culturele verenigingen worden getroffen. Bij een aantal onder hen zien we dat de subsidie herleid wordt tot nul. Ook bij welzijnsorganisaties, onder meer organisaties die

DEBATTEN

zich inzetten voor de continuïteit van lessen voor zieke kinderen, wordt de subsidie gehalveerd. Ik denk dat voor de werking van deze organisaties deze subsidies meer dan welkom zijn, maar ik ben mij er ook van bewust dat er besparingen moesten doorgevoerd worden. Evenwel is het mij niet duidelijk hoe deze keuzes werden gemaakt en had ik graag wat verduidelijking gehad. Welke beleidskeuzes werden gemaakt in de culturele en de welzijnssector? Wat zijn de eventueel opgelegde verminderingen? Werd er nagegaan of deze subsidies eventueel door een andere overheid werden toegekend? En ten slotte: welke criteria lagen aan de basis van een keuze tot vermindering of afschaffing van een subsidie? Dank u wel.

De heer voorzitter

Goed. Dan gaan we over naar de tussenkomst van mevrouw De Troyer. Mevrouw De Troyer, u hebt het woord.

Mevrouw De Troyer

De heer de voorzitter, de heer de gouverneur, mevrouw gedeputeerde, heren gedeputeerden, collega's. De provincieraad van november keurde een aantal projecten rond kinderarmoede goed en uiteraard, dit was tot ieders vreugde en tevredenheid. Nu, als men weet dat in Vlaanderen 10 procent van de kinderen geboren wordt in armoede, zult u willen begrijpen – ik probeer mijn best te doen, de heer Lemaitre, om van ieder nog de aandacht te krijgen, maar ik ga voort doen. Als men weet dat 10 procent van de kinderen geboren wordt in armoede, weet men dat men voor projecten over kinderarmoede voldoende subsidies moet geven. Meer dan voorzien is en zelfs in tijden van crisis waar wij nu in zitten, meen ik toch dat kinderen die in dergelijke omstandigheden worden geboren, hun toekomst niet afhankelijk mag zijn van de plaats waar hun wiegje stond. Wij moeten maatregelen nemen om de generatiearmoede te beperken. Nu, armoede bestrijden, mijn beste collega's, is geen daad, en ik zou ook niet willen dat jullie dat in de toekomst nog als een daad van liefdadigheid zouden beschouwen. Armoede bestrijden is een daad van rechtvaardigheid. Het is een fundamenteel mensenrecht, een recht op een menswaardig bestaan. En ook in deze tijden van crisis zou ik willen vragen: bespaar waar jullie willen, maar bespaar alstublieft niet op projecten met betrekking tot kinderarmoede. Dat is mijn tussenkomst en mijn tussenkomst was enkel met de bedoeling om toch de aandacht te vragen aan de deputatie daarvoor. Dank u.

De heer voorzitter

Mevrouw Alici.

Mevrouw Alici

Meneer de voorzitter, meneer de provinciegriffier, geachte gedeputeerden en collega's. Bij de openingsrede door de heer gouverneur werd gesteld dat de nodige inspanningen zouden worden gedaan voor eenoudergezinnen en de moeilijke financiële situatie waarin deze zich bevinden. Uiteraard dient er overal bespaard te worden. Maar ik zou het spijtig vinden dat voor deze groepen geen of zelfs minder extra inspanningen worden gedaan. Want de armoede groeit dagelijks zienderogen en schuilt achter een klein poortje. Velen vallen onder budgetbegeleiding en hebben het heel moeilijk om de maand door te komen, en meestal met kleine kinderen. Mag ik aandringen op extra impulsen voor al die eenoudergezinnen die deze inspanningen zeker nodig hebben en kunnen gebruiken? Dank u.

De heer voorzitter

Goed, dank u mevrouw. De volgende tussenkomst is van mevrouw Beldjoudi.

Mevrouw Beldjoudi

Dank u wel, de heer de voorzitter. Het is spijtig, maar het was wel te voorspellen dat ik dit jaar zou moeten tussenkomen en mijn verontwaardiging zou moeten uiten over de plaats die het sociale, het solidaire, heeft binnen de deputatie. De provincie Oost-Vlaanderen beweert een sterke sociale dimensie te hebben. Op de website staat duidelijk te lezen: het provinciaal sociaal beleid heeft als doel het welzijn van iedereen te verhogen, en in het bijzonder van wie daar minder kansen toe heeft. Maar verderop staat dan weer, klaarblijkelijk verontschuldigend: we doen wat mogelijk is binnen de beperkte bevoegdheden die we krijgen. Maar wat zien we nu? In plaats van te strijden en op zoek te gaan naar een solide sociale oplossing die bijvoorbeeld die overgang van bevoegdheden zorgeloos laat verlopen, staat de provincie precies te springen om taken af te stoten. Bovendien worden er in de ogen van buitenstaanders willekeurige beslissingen genomen waarbij sommigen niets overhouden en anderen bij wijze van spreken verdubbelen in subsidies. In de begroting van 2015 knipt de deputatie bijvoorbeeld terrasjes in de ondersteuningsmaatregelen nog voor het voor iemand duidelijk is of, door wie en onder welke voorwaarden dit wordt overgenomen. We beslissen nu bijvoorbeeld dat organisaties die voor een zeer groot deel overleven op de ondersteuning door de provincie Oost-Vlaanderen, op droog zaad worden gezet en daarbij, wat nog veel erger is, laten we ze in onzekerheid verkeren. Hierdoor weet men niet of de ondersteuning door een ander niveau op gelijkaardige wijze en onder dezelfde voorwaarden zal worden voorzien. Dit is erg, maar de afnemer is hier de echte gedupeerde. Want de organisaties zijn voor velen geen overbodigheid. Integendeel, een noodzakelijke waarde in hun bestaan.

En nog zo een vreemd fenomeen. Dan zien we opeens dat er projectsubsidies worden gegeven voor een sensibiliseringsopdracht land- en tuinbouwsector groene zorg ten voordele van het vzw Steunpunt Welzijn, waarbij de klemtoon ligt op zorgboerderijen. Een prachtig initiatief, en de subsidies zijn verdrievoudigd. Maar waarom staan deze subsidies bij land-, tuin- en bosbouw, terwijl de klemtoon van het project duidelijk op zorg en welzijn ligt en niet op de boerderijen op zich? Mij lijkt dit toch een vreemde beweging. Ook in onze eigen administraties gaat er van alles mis. Uit eerste hand weet ik hoe halfslachtig de poging tot het integreren van onze diensten in Vlaanderen verloopt. Bijvoorbeeld bij de tolkdienst van Oost-Vlaanderen. Men wordt binnengebracht in Vlaanderen, maar men blijft fysiek op de provinciale diensten binnen de provinciale gebouwen met een provinciaal e-mailadres. Dit wordt immers niet als prioritair gezien en dus ook hier onduidelijkheid troef, zowel voor de medewerkers als voor de afnemers, want was dit geen Vlaamse bevoegdheid geworden?

Nu, even buiten onze grenzen heen. Het is geen geheim dat de heer gedeputeerde Couckuyt een aanhanger is van de vierde pijler. En terecht. Voor mijn part zou ieder initiatief dat als doel heeft armoede uit te roeien gesteund mogen worden. Echter de realiteit van onze budgetten dwingt ons ertoe keuzes te maken en daarbij kan ik niet vatten waarom de deputatie opteert 40 procent van de middelen te ontnemen van een organisatie als 11.11.11 die als koepel fungeert en daartegen niets te wijzigen in de budgetten van individuele, niet-structurele initiatieven. Ik meende trouwens dat we streefden naar de 0,7 procent, maar aangezien er 51.246 euro verdwijnt op Noord-Zuid, kan ik ervan uitgaan dat dit streven verleden tijd is. Eigenlijk hoor ik niet verwonderd te zijn. Immers, tijdens de parlementaire besprekingen over het regeerakkoord kondigde de nieuwe minister van ontwikkelingssamenwerking, Alexander De Croo, besparingen aan op ontwikkelingssamenwerking. Ik stel vast: de provincie volgt. Of zie ik iets over het hoofd? Eigenlijk kan ik nog wel even doorgaan, maar ik denk dat mijn punt ondertussen wel duidelijk is. Al blijft men rond de pot draaien, de teneur is duidelijk. Ik stel vast dat de keuze, want het is wel degelijk een keuze, voor de afbraak van het sociaal gedachtegoed binnen de provincie Oost-Vlaanderen een realiteit geworden is waar men niet omheen kan. Dank u wel.

De heer voorzitter

Goed. Misschien nog even ter verduidelijking, dames en heren: bij het begin hadden we dus twee algemene tussenkomsten. Op vraag van meneer Liebaut heb ik één van die algemene tussenkomsten naar voren geschoven. Daarna hebben we, zoals gisteren afgesproken, de tussenkomsten van meneer Dauwe afgehandeld. Nu beginnen we met een algemene tussenkomst van mevrouw De Potter en een aantal vrij algemene tussenkomsten over welzijn. Het is te zeggen, nog de volgende tussenkomsten van meneer Lemaitre en meneer De Cuyper. Daarna gaan de zaken eerder over wonen en ook die zaken zijn gebundeld. Straks zal gedeputeerde Vercamer de algemene tussenkomsten beantwoorden en zal gedeputeerde Couckuyt de algemene tussenkomsten over welzijn beantwoorden. Ik denk dat meteen

DEBATTEN

alles duidelijk gesteld is in dezen. Het is voor iedereen eenvoudiger als we niet tot verschuivingen moeten overgaan, maar op die manier denk ik dat we alles terug op zijn plaats schuiven. Goed, we gaan nu verder met de tussenkomst van meneer Lemaitre.

De heer Lemaitre

Ook deze is zonder voorwerp. Ik geef alvast de gedeputeerde een tip: hij moet mij ook geen antwoord geven straks.

De heer voorzitter

Goed. Meneer De Cuyper.

De heer De Cuyper

Ik heb de indruk dat meneer Lemaitre af en toe een strikvraag ertussen steekt, een kwestie om de deputatie te controleren vermoedelijk.

Goed. De provincie heeft het Regionaal Welzijnsoverleg steeds als een bevoorrechte partij beschouwd bij de opbouw en de realisatie van het provinciaal welzijnsbeleid en als dusdanig ook steeds ondersteund. In het kader van de vorige operatie interne staatsvorming werden niet enkel de beperkte Vlaamse middelen 10 procent overgeheveld, maar ook de volledige bevoegdheid. Ze hadden eigenlijk al 90 procent middelen, dus het is niet moeilijk om die bevoegdheden ook over te hevelen. Het kan verkeren, zegt Bredero. Want nu mag de provincie vermoedelijk vanaf 2017 dit nu ineens niet meer doen. Begrijpen wie begrijpen kan. Om haar bevoegdheid ten volle te realiseren en de ondersteuning te bestendigen, heeft de provincie onlangs een PIVA opgericht. Hierbij enkele vragen. Heeft de hogere overheid al groen licht gegeven voor deze constructie? Als dat nog niet zo zou zijn, zijn er in de tussentijd gevolgen voor het Regionaal Welzijnsoverleg ter plekke? Het PEVA, is dit enkel een juridisch vehikel om de tewerkstelling van de zes regiocoördinatoren in halftijdse betrekking te garanderen of is het meer? Gaat de provincie de expertise van de regio's bundelen? Gaat zij zelf inhoudelijke accenten leggen? Welke? De kernvraag blijft natuurlijk ook hier: wat na 2017? Ik ga ervan uit dat een extern verzelfstandigd agentschap niet automatisch betekent dat Vlaanderen de bevoegdheid terug overneemt of aan de provincie zal zeggen: dat mag je bij wijze van uitzondering toch nog blijven ondersteunen. Recent debat leert mij overigens, bijvoorbeeld binnen Interwaas, dat de overname door een ontwikkelingsintercommunale, lees dus: meestal hebben die als corebusiness bedrijventerreinen en huisvesting ontwikkelen, dat zo een ontwikkelingsintercommunale dit welzijnsoverleg zal overnemen. Dat is evident. Te meer omdat de territoriale afbakening van de Vlaamse zorgregio's geen copy-paste is van deze van de ontwikkelingsintercommunales. Je moet wel blind zijn om niet te zien dat het Regionaal Welzijnsoverleg mogelijk door de mazen van het net zou kunnen vallen, hoe waardevol men dit overleg ook inschat. Dat is de andere kant. Meneer Lemaitre, ook hier moet u de Vlaamse regering het voordeel van de twijfel geven. Ik kan mij moeilijk indenken dat een Vlaamse minister van Welzijn geen belang zou hechten aan overleg binnen die sector. Het lijkt mij dan ook noodzakelijk dat de provincie hierover snel duidelijkheid krijgt en bij eventuele transitie een bemiddelende, begeleidende rol opneemt. Dank u, voorzitter.

De heer voorzitter

Goed, collega's, zoals gezegd gaan we hier even wachten. De algemene tussenkomsten zullen nu beantwoord worden door gedeputeerde Vercamer. Daarna komt meneer Couckuyt. En vermits dat er alles samen 23 tussenkomsten waren voor meneer Couckuyt heb ik met hem afgesproken dat we die gaan onderverdelen in kleinere hoofdstukken. Meneer de eerste gedeputeerde, u hebt het forum en u zult ongetwijfeld ter plaatse zijn om de provinciale belangen in Nazareth te verdedigen, samen met de heer gouverneur. Als er misverstanden zijn, meneer de eerste gedeputeerde, we hebben nogal veel moeten schuiven in het programma. We kennen elkaar al langer. U hebt het woord.

De heer gedeputeerde Vercamer

Waarvan akte, de heer de voorzitter, bedankt. Wat de collega Liebaut zegt, is natuurlijk allemaal behartenswaardig. Het zijn belangrijke bekommernissen, maar over de verdeling van die persoonsgebonden bevoegdheid van de provinciale richting Vlaanderen naar Vlaanderen of naar de gemeenten, daar gaat men zich in het jaar 2015 over buigen. Collega Dauwe heeft daarnet al melding gemaakt van een brief die hij gekregen heeft van minister Sven Gatz. Maar dat geldt eigenlijk voor alle sectoren. Hij schrijft dat inderdaad op voorstel van minister Homans de Vlaamse regering op 10 oktober afgesproken heeft in 2014 om de concrete overheveling van de bevoegdheden in stappen uit te werken. Eerst een inventaris maken met de persoonsgebonden taken, bevoegdheden en instellingen die de provincie vandaag uitoefent. Welke middelen, personeel en infrastructuur zijn daarmee verbonden? Vervolgens, in een tweede fase, zal worden aangegeven naar welk bestuursniveau deze bevoegdheden zullen inkantelen, het lokale of het Vlaamse. En daarna zal voor elk van de bevoegdheden een concreet transitieproject worden opgesteld. De nieuwe bevoegdheidsverdeling zal in werking treden op 1 januari 2017. Dat is het enige wat we eigenlijk vandaag weten. Dus wat kunnen we nu gaan communiceren? Wat in de brieven staat, dat is het enige. Hoe dat concreet zal gaan, weten we niet. En persoonlijk, en daarin verschil ik wat van mening met Jeroen Lemaitre, ik sta niet onverkort achter dat Vlaams regeerakkoord. Ik heb daar akte van genomen. En wat de provinciale bevoegdheden betreft, onderga ik het. Ik verdraag het, omdat ik niet anders kan. Maar in dit dossier engageer ik mij niet op dezelfde manier zoals ik mij persoonlijk indertijd geëngageerd heb. Zowel in het kerntakendebat, wat achteraf beschouwd een maat voor niets was, spijtig genoeg. En als ik mij geëngageerd heb in de interne staatshervorming, waarvan ik dacht dat dat inderdaad iets was dat tot goede afspraken kon leiden, maar een paar maanden later hebben we al gezien dat dat ook niet het geval was. Mijn houding vandaag is: als inderdaad die inventarisfase gebeurd is, als men aangegeven heeft naar waar het moet overgaan, dan zal men ons dat laten weten. Wij gaan dat correct uitvoeren, maar we gaan eerst na of het juridisch correct is. Dat is het minimum minimorum dat we van de Vlaamse overheid vragen, dat het juridisch correct is. En dan gaan we dat uitvoeren zoals dat past, zoals dat de gewoonte is voor legalisten, dat is dat zij de regelgeving toepassen. Dus dat zal afhangen van wat er allemaal gebeurt. Er is een projectteam dat onder leiding staat van het kabinet Homans en er zijn sectorale werkgroepen onder leiding van de respectieve bevoegde ministers Sport, Welzijn, Cultuur, noem maar op. Zodra er duidelijkheid is over die verdeling, zullen de gemeenten zo snel mogelijk, niet alleen de gemeenten, maar ook de middenveldorganisaties en eventuele andere betrokkenen, door ons geïnformeerd worden, voor zover de betrokken ministers niet zelf die communicatie naar zich toetrekken. Het zou kunnen zijn dat ze zeggen: u moet niets laten weten, wij gaan dat zelf doen. Maar dat zullen we dan wel beoordelen op het moment zelf. Conclusie: vandaag hebben wij onvoldoende gegevens en concrete feiten om te communiceren naar de betrokken organisaties en de betrokken gemeenten. Zodra er nieuws is, zullen we dat communiceren, op voorwaarde dat Vlaanderen niet zegt: wij gaan dat zelf doen, u hoeft dat niet te organiseren.

De vraag van mevrouw De Potter peilt naar de overwegingen die in de diverse beleidsdomeinen gemaakt zijn om deze of gene subsidie te verminderen of te schrappen. Collega Lemaitre heeft die vraag eigenlijk ook gesteld, zij het wat gefragmenteerd per beleidsdomein, en eigenlijk is het aan elke collega om daarop een concreet antwoord te geven. Alhoewel, ik heb in algemene zin daarop reeds geantwoord op 10 december. We hebben dat ook vrij uitgebreid besproken op de centrale commissie van 27 november. Het is inderdaad zo dat die vermindering van het Provinciefonds 7,9 miljoen euro bedraagt en als we het over heel de periode uitsmeren tot 2019, dan is het 42,2 om precies te zijn. Het Provinciefonds was een algemene dotatie. Het was geen gekleurd geld, sector per sector, maar was een algemene dotatie om de provinciale werking te financieren. Dus het was niet gekoppeld aan het al of niet uitvoeren van bepaalde beleidsopties. Eigenlijk zat er wel een deel gekleurd geld in, maar spijtig genoeg is het zo niet benoemd geworden als we de verheveling gedaan hebben naar aanleiding van de interne staatshervorming. Want naar aanleiding van die interne staatshervorming moesten wij, ik rond af, 11 miljoen euro laten vallen, opdrachten die we niet meer gingen uitvoeren, maar kregen we 2 miljoen euro nieuwe opdrachten, onder meer rond erfgoed, regionale landschappen. Vandaar dat de totale som een vermindering was van 9 miljoen euro op het Provinciefonds. Dat hebben we ingeleverd. We waren ons Provinciefonds kwijt voor 2014. We dachten eenmalig, achteraf beschouwd. Het is nu ongeveer dat men er zal over stemmen in het Vlaamse parlement. Of we dat nu definitief kwijt zijn of niet. Tot op vandaag bestaat het officieel nog, maar we gaan ervan uit dat we die 7,9 miljoen euro kwijt zijn en 42,2 voor heel de periode. Een dergelijk verlies aan inkomsten compleet in tegenstelling tot wat ons beloofd was, en wat reeds decretaal verankerd was, dat kan men niet zomaar compenseren. En om dat verlies op te vangen, hebben we niet

DEBATTEN

alleen echte besparingen gedaan, we hebben ook onze ambities die we politiek afgesproken hadden en die we reeds kenbaar gemaakt hadden in onze beleidsplannen, bijgesteld en laten varen op een aantal vlakken. We hebben inderdaad, en zo heb ik het ook verklaard in de centrale commissie van 27 november en nog eens herhaald in de raad van 10 december, een aantal bijkomende arrangementen voor de overname van waterlopen derde categorie. Die nemen we niet, behalve als ze passen binnen het afgesproken financiële plaatje. We hebben dus niet absoluut gehandeld. We hebben gezegd: als we zelf wat kunnen verschuiven, dan gaan we dat doen en dan zullen we dat niet laten. Als het maar de efficiëntie en een goed beheer van onze waterlopen ten goede komt. We hebben uitdrukkelijk gesteld dat na De Ster in Sint-Niklaas en De Brielmeersen in Deinze er door de afschaffing van het Provinciefonds geen ruimte meer is om andere bovenlokale recreatiedomeinen over te nemen. Er zijn meerdere vragen. Er is Kluisbergen, er is Wetteren, er is Zottegem, noem maar op. Er zijn veel vragende partijen. In de toekomst zullen de gemeenten zich tot Vlaanderen moeten wenden. We hebben dus ook ingezet op efficiëntiewinsten. We vragen echt een inspanning van ons personeel, van onze medewerkers. We hebben ook unieke kansen. Door het feit dat we gaan verhuizen naar de Leopoldskazerne zullen we op termijn nog betere efficiëntiewinsten kunnen genereren. Maar vandaag hebben we al gezegd: werkmiddelen 1 procent verlaging, personeelskredieten 2 procent vermindering, één op twee gepensioneerden niet vervangen en Het Nieuwe Werken moet kostenbesparend werken op termijn. Een aantal subsidies hebben we teruggeschroefd. Er is een lijst bijgevoegd, en het was die lijst die wat aanleiding gegeven heeft tot verwarring bij collega Lemaitre. Er was een lijst bijgevoegd bij het verslag van de centrale commissie van 27 november. En u zult daar inderdaad vaststellen dat we bijvoorbeeld niet meer tussenkomen bij het milieucharter van Voka, dat we ingegrepen hebben op de activiteiten rond lokale handel en middenstand. Daar hebben we het krediet op de helft gebracht van wat het vorig jaar was. Maar, ik moet erbij zeggen, dat was in 2014 wel een compleet nieuw krediet. Dat was een stuk nieuw beleid dat we een stukje teruggeschroefd hebben. Ook in welzijn en in cultuur zijn ingrepen gebeurd. De collega's zullen de gelegenheid hebben dat nader toe te lichten. Waarom hebben we vooral naar die sectoren gekeken? Omdat dat dat juist de sectoren zijn die we kwijt gaan raken. Dus de overwegingen die tot schrapping of vermindering van die subsidies geleid hebben, zullen ongetwijfeld nog aan bod komen in de loop van de besprekingen. Maar schrappen, besparen, verminderen is altijd ook een stukje arbitrair. We zijn ons daarvan bewust. Voor mij als gedeputeerde van Financiën kwam het er vooral op neer dat het eindplaatje klopt, dat wij onze cijfers op orde hadden. En dat is gebeurd. We hebben daarvoor niet alles in verminderingen van overdrachten moeten zoeken. Er is ook ingegrepen op de werking zelf en we hebben onze ambities bijgesteld. Dat is eigenlijk het grootste stuk van de inspanning geweest, onze ambities bijstellen, en sommige zijn daardoor ook ontgoochend, dat weet ik.

De heer voorzitter

Goed. Dit gezegd hebbende denk ik dat gedeputeerde Couckuyt... meneer Lemaitre?

De heer Lemaitre

Dank u wel, voorzitter. Zeer kort even reageren op de eerste gedeputeerde. We verschillen inderdaad van mening, zoals u zegt, maar eigenlijk betreur ik die houding, omdat een houding van enkel ondergaan en uitvoeren volgens mij niet de juiste houding is. Ik denk dat zowel de provincie als het bestuurlijk landschap in Oost-Vlaanderen meer gebaat zou zijn bij een eerste gedeputeerde die zich wel inschrijft en zich wel engageert in dat akkoord.

De heer voorzitter

De deputatie.

De heer gedeputeerde Vercamer

Meneer de voorzitter, heel kort. Ik verwijs wat dat betreft – ik heb het trouwens op de eerste dag van onze besprekingen ook al gedaan, gisteren – ook naar wat ik gezegd heb op 10 december. Ik heb toen gezegd

dat er onduidelijkheden zijn, dat ik het liever anders gezien had. Maar ik heb ook gezegd dat ik bereid ben de kansen en de opportuniteiten die er wel zitten in de operatie, te willen nemen. Ik heb uitdrukkelijk gezegd: toch biedt dit project ook kansen door de nieuwe focus op grondgebonden aangelegenheden. Dit zijn we aan onszelf verplicht om duidelijke keuzes te maken en daarmee aan te tonen waar we effectief het verschil kunnen maken. Er blijven inderdaad veel bevoegdheden over. En dan is het natuurlijk het verhaal van het lege of het halfvolle glas. Ja, je kunt dat op verschillende manieren bekijken. Er zijn er die zeggen: je mag blij zijn dat je nog de grondgebonden bevoegdheden hebt. Ik zeg dat anders. Ik zeg: er zijn een aantal persoonsgebonden bevoegdheden waar we over gesproken en onderhandeld hebben in het kader van de interne staatsvorming. Die zijn we een paar maanden nadien reeds kwijt. Dat is eigenlijk terugkomen op gemaakte afspraken. We houden inderdaad de grondgebonden bevoegdheden over en daar gaan we hard ons best voor doen, om aan te tonen dat de provinciale schaal een goede schaal is om die bevoegdheden goed uit te oefenen. Niet alleen ten bate van de gemeenten, maar vooral van alle Oost-Vlamingen.

De heer voorzitter

Meneer Fiers wenst daar nog iets aan toe te voegen.

De heer Fiers

Ja. Dank u, voorzitter. Met plezier stel ik vast dat het debat wat meer opengetrokken wordt dan gisteren. Eigenlijk ben ik wel verheugd in zekere zin een stukje gelijk te krijgen. Mijn openingstoespraak werd niet door iedereen even goed begrepen toen ik zei dat de N-VA als een schaduw boven het debat gaat hangen omwille van het feit dat ze op andere beleidsniveaus aansturen naar dit beleidsniveau. Ik kan eigenlijk alleen maar zeggen op dit moment: *quod erat demonstrandum*.

De heer voorzitter

Goed. Meneer Fiers heeft gesproken. Ik denk dat hierbij die algemene tussenkomsten beantwoord zijn en dat we kunnen overgaan tot het beantwoorden van de algemene tussenkomsten over welzijn. Meneer de gedeputeerde Couckuyt.

De heer gedeputeerde Couckuyt

Dank u, meneer de voorzitter. Meneer de voorzitter, vooraf aan de heer Lemaitre. Als hij antwoorden herkent straks op vragen die hij niet gesteld heeft, dan heeft dat te maken met het feit dat ook andere collega's hetzelfde thema aangebracht hebben. Dus wees hiervoor op voorhand gewaarschuwd. Aan mevrouw Beldjoudi wil ik aangeven dat ik op haar tussenkomst rond ontwikkelingssamenwerking later een antwoord zal verschaffen, samen met de vragen die daarover nog volgen. De kern van de eerste vragen die hier gesteld werden in de tussenkomst van mevrouw De Potter en mevrouw Beldjoudi was de afschaffing van het Provinciefonds en het bijbehorend verlies aan middelen waarover collega Vercamer ook reeds tussengekomen is. In het algemeen zou men kunnen zeggen dat het vanuit het departement Financiën geen arbitraire opdracht was. We hebben wel degelijk gezocht naar een goede afweging in de keuzes die we gemaakt hebben, in de besparing van 170.000 euro op overdrachten in het budget van 2015. En dus ook verder gaande, want dit is op het meerjarenplan door te rekenen, dit zal elk volgend jaar erop, zal het bedrag verdwenen zijn binnen ons meerjarenplan. De keuzes die gemaakt zijn, eisen hoe dan ook een tol. Ik kan daar niet aan uit. Het is voor mij een opdracht om de gevolgen kort te schetsen voor u. In de twee tussenkomsten die hierover gingen, werd ook aangegeven dat het wat spijtig was van niet te wachten om deze bevoegdheden of deze gegevens af te schaffen tot wij hier een overdracht naar een ander beleidsniveau konden doen. Maar in alle gevallen is het zo, als het Provinciefonds verdwijnt, dan moeten wij algemene maatregelen nemen waar geen budget voor is, daar kun je geen beleid voor voeren. We hebben dus ook in de overdrachten van welzijn 130 000 euro bespaard. De zwakke doelgroepen die hier het gelag betalen. Dit is zeker en vast het geval, maar ik heb geprobeerd het minste kwaad in de te nemen maatregelen te creëren. De grootste hap is

DEBATTEN

hier de 54.000 euro die in het vormingenbudget zat van integrale jeugdhulp en personen met een handicap. Het is een sector die in een sterke transitie geweest is en waar het noodzakelijk was in het verleden om bij een sterk wijzigende opdracht het personeel extra vorming te geven, om op die manier de kwaliteit binnen de sector te bewaren. We hopen dat op deze momenten reeds stabiliteit is in dit hervormingsproces en dat het minder nodig is die extra vorming van deze te voorzien. We hopen ook dat de Vlaamse overheid verder voorziet in de continue opleiding van het personeel en dat zij dit kan waarborgen. In het verleden was dit steevast niet het geval, dat de grote hervorming gepaard ging met extra vorming. In ieder geval houden we daar nog 22.000 euro over op dit budget om de hoogste nood die zich voordoet, om deze te lenigen. Maar het zal de Vlaamse opdracht zijn om de kwaliteit hier voorop te stellen.

Dan de deelname van de mantelzorger aan multidisciplinair overleg die in het gedrang komt. Dit is een bedrag van 33.000 euro. Er zijn een aantal actoren die in het multidisciplinair overleg rond thuiszorg moeten gehoord worden. Zonder meer de huisarts, thuiszorgdiensten en de welzijnssector moeten aanwezig zijn om rond moeilijke casussen in de thuiszorg een goed overleg te plegen. Wij vonden het vanuit de provincie Oost-Vlaanderen belangrijk dat ook de mantelzorger hierbij betrokken werd. Deze zal nog kunnen aanwezig zijn, maar niet meer in een vergoede aanwezigheid. Met andere woorden: 33.000 euro verdwijnt daar om de garantie van het betrekken van een mantelzorger te krijgen. In ieder geval hopen wij dat in dat multidisciplinair overleg de mantelzorger verder betrokken zal worden, maar zonder dat hiervoor een vergoeding voorzien wordt. Trouwens, officieel moeten wij niet betrokken worden in dit beleid, maar dit was het beleid van de provincie Oost-Vlaanderen.

Door een besparing van 30.000 euro worden lokale gezondheidsbevorderende activiteiten naar kansengroepen niet langer ondersteund. Een evaluatie van dit reglement gaf aan dat bij gezondheidsbevorderende activiteiten in gemeenten kansengroepen werden betrokken, maar niet in de mate van de 30.000 euro die wij voor deze extra opdracht wilden voorzien. Met andere woorden: LOGO's zijn betrokken en de lokale besturen zijn betrokken, en wij hopen dat ook zij dezelfde discipline aan bod brengen om ook kansengroepen te betrekken bij hun beleid. In ieder geval, wij gaan hier geen extra middelen meer voorzien in dit beleid.

Dan rond lokaal drugsbeleid. De uitwerking van een lokaal drugsbeleid intergemeentelijke samenwerking wordt behouden, zowel preventie als vroeginterventie, maar een uitbreiding van nieuwe gemeenten, nieuwe intergemeentelijke samenwerkingen die op dit budget willen binnenkomen, gaan wij niet voorzien. Dus wij beschouwen dit als een opdracht die voor ons zal afgerond worden. We hopen dat de Vlaamse overheid een nieuw preventiebeleid rond drugs ontwikkelt. In ieder geval, wat wij zelf opgebouwd hebben tot nog toe, zullen wij kunnen overdragen als sector. Voor nieuwe toekomstige gemeenten, nieuwe intergemeentelijke samenwerkingsverbanden, voorzien wij geen middelen.

Dan de structurele ondersteuning in het bestuursakkoord met Vlaanderen. Daarop hebben we ook aan de Voedselbank de steun van 3.300 euro geschrapt. Dit was slechts een heel symbolische steun, want onze solidariteit met deze sector liep anders dan door de provincie gefinancierd wordt, omdat wij dit wilden uitdrukken. In het verleden, zeg maar zes jaar geleden, is die steun substantieel geweest. Later hebben we een aantal keer niet kunnen uitbetalen omdat de reserveopbouw bij de voedselbanken te groot was. Omdat zij een investering voorzagen, hadden zij een zeer grote reserveopbouw. Nu is er nog een heel symbolische ondersteuning van 3.300 euro die wegvalt, maar die de werking van de voedselbanken niet zal beïnvloeden. Logischerwijze, als het globale budget van onze uitgaven zakt en je plakt daarop een percentage van 0,7, dan is het ook normaal dat het bedrag dat in uw begroting en meerjarenplan voorkomt, mee krimpt. Dit betekent dat ook op ontwikkelingssamenwerking er een krimpend nominaal bedrag is, hoewel de 0,7 gehandhaafd wordt. Wij hebben hier rond besloten van de eigen werking waar wij rechtstreekse dynamiek hebben tot partners die werken in het zuiden of tot Oost-Vlamingen die werken in het zuiden, dit te behouden evenals de educatieve vorming die in zijn totaliteit behouden blijft. Waar wij een symbolische ondersteuning deden rond ngo's die toevallig hun adres, hun zetel hadden in Oost-Vlaanderen, wel, dit budget bouwen wij af. Er staat nog een beperkt bedrag in, maar dat is omdat er een reglement op staat. Maar we gaan op 1 januari dit reglement voorleggen aan de provincieraad met de vraag dit af te schaffen. Dit betekent voor ngo's die in Oost-Vlaanderen toevallig hun zetel hebben, maar waar wij verder geen directe werking mee hebben, dat dit zal verdwijnen. Dit is per ngo 5.000 euro. En ook de ondersteuning van 11.11.11, waarin ook geen direct samenwerkingsverband voorzien is, bouwen wij af. Dit betekent dat wij nog een substantiële ondersteuning aan 11.11.11 voorzien, maar deze wordt afgebouwd naar een niveau dat vergelijkbaar is met dat in de andere provincies en bovendien hebben wij, en dat is exclusief, nog een samenwerking met 11.11.11 onder meer rond fairtradegemeenten en ondersteuning van de GROSSen. Daar is toch ook een bedrag voorzien van 11.11.11 van 55.000 euro. Met andere woorden: de afbouw die wij hier doen, is niet op eigen werking

waar we direct impact op hebben, maar op ondersteuning van anderen die hiervoor geen return binnen de provincie specifiek doen, maar dit in hun algemene middelen van hun beleid voorzien.

Dan de tussenkomst van mevrouw De Troyer rond kinderarmoede. Ja, ik ga volledig met u akkoord. Kinderarmoede heeft een gezicht. Hoewel, kinderarmoede is natuurlijk nooit uit te sluiten van armoede in het algemeen. Het is een duidelijker manier om de onrechtvaardigheid die hiermee gepaard gaat ten aanzien van de zwaksten, want volwassenen worden geacht sterker te zijn dan kinderen in hun maatschappelijke mogelijkheden. Kinderarmoede moet vervat worden in een effectief armoedebeleid en wij kijken naar structurele oorzaken van de sociale uitsluiting. Dit betekent dat wij aan de oorzaken van de armoede moeten proberen iets te veranderen. Dit is onder meer: iedereen die zich in armoede bevindt versterken om binnen onze maatschappij, die heel veeleisend is, ..., mensen voldoende sterk te maken om hen zelf een antwoord te kunnen laten geven binnen hun eigen mogelijkheden die steeds beperkt zullen zijn, vooral als het over structurele armoede gaat. Gezien het meervoudige multidimensionale karakter van armoede van kinderen en hun gezinnen kan kinderarmoede niet succesvol bestreden worden in één levensdomein. Dat betekent dat gezinnen in bepaalde doelgroepen geconfronteerd worden met een hoger armoederisico en deze kan heel sterk variëren. Dus integraal werken hierop is de beste hefboom en die hefboom hebben wij als provincie niet in huis. Dit betekent dat wij op partiële zaken moeten gaan werken. Lokale besturen staan het sterkst en het dichtst bij de burger en zijn best geplaatst om dit te doen. Met een decreet lokaal sociaal beleid dat principes van algemeen verslag over de armoede volgt, heeft de Vlaamse overheid een kader voor lokale armoedebestrijding willen creëren. Het decreet lokaal sociaal beleid is inmiddels opnieuw afgeschaft omwille van het planlastendecreet, maar door het wijzigen van het armoededecreet kunnen nu jaarlijks subsidies worden verleend aan lokale besturen om een lokaal armoedebestrijdingsbeleid te voeren. Dit is ook volop in uitvoering. De middelen worden nu verschaft. Kinderarmoede gaat over complexe materie waarbij inhoudelijke en methodologische aandachtspunten, leerrijke praktijken, knelpunten en succesfactoren dienen uitgewisseld te worden. En aangezien de provincie de opdracht heeft om lokale besturen en netwerken te ondersteunen en wij ook expertise hebben opgebouwd in het ondersteunen van die netwerken, werken wij met lerende netwerken en lokale coördinatoren op deze momenten samen, om hier de hand aan de ploeg te slaan en kinderarmoedebestrijding te doen, te organiseren, te stofferen. Dit gebeurt niet alleen in de provincie Oost-Vlaanderen. We doen dit in overleg met andere provincies. We doen dit in overleg met het Vlaams Steunpunt Armoedebestrijding, het Netwerk tegen Armoede, de vzw Link en de VVSG. Die projectgroep kan op het terrein echt het verschil maken, omdat de methodieken zo effectief mogelijk moeten zijn. We willen ook vertrekken vanuit de lokale situatie en lokale noden en behoeften enquêteren. Er is inmiddels een enquête geweest en de resultaten geven richting aan die inhoudelijke stoffering die de volgende bijeenkomsten zullen deel uitmaken van de bespreking waar de afstemming zal gebeuren. De vaste actoren op het overleg zijn de steden en gemeenten, de OCMW's, VVSG en de bovenlokale participatieactoren. Met samenlevingsopbouw, met welzijnsschakels en met het Centrum Algemeen Welzijnswerk proberen wij in projecten van kinderarmoedebestrijding die de provincie subsidieert de nadruk te leggen op participatie van de doelgroep, want dit is essentieel. Niet voor de mensen iets doen, maar *samen* met hen, zodanig dat ook de dialoog tot stand komt en dat je in de juiste dialoog de juiste klemtonen kunt leggen. Dus de impulssubsidies versterken de netwerkvorming die ik zojuist geschetst heb.

Aansluitend op onze inspanningen op het vlak van armoede wil ik graag ook de vraag van collega Dursun beantwoorden. Eenoudergezinnen, de gouverneur is inderdaad in zijn nieuwjaarstoespraak hierover tussengekomen. Wetenschappelijke studies hanteren de gezinssituatie en meer bepaald de categorie alleenstaanden, eenoudergezinnen en grote gezinnen als een indicatie voor kansarmoede. Het is zo dat eenoudergezinnen een groter risico hebben op kansarmoede. Maar het is ook zo dat niet alle eenoudergezinnen kansarm zijn. Het exacte aandeel van eenoudergezinnen in armoede is niet eenvoudig vast te stellen, maar volgens bepaalde onderzoeken uit 2007 vallen in Vlaanderen, en verschiet niet, 22,1 ten 100 van de eenoudergezinnen met minstens één afhankelijk kind onder de armoededrempel. Dus de klemtoon die u legt is wel degelijk terecht. Het zijn schrijnende situaties. Ik kan u zeggen dat ik boos word, telkens als ik hoor pleiten of hoor spreken over het ongelooflijk gekreun van de hardwerkende tweeverdiener. Dan word ik boos, want het is wel zo dat er heel veel hardwerkende tweeverdieners zijn, maar zij zitten niet in het segment dat gevat wordt in armoedebestrijding. Dit is zeer duidelijk. In ons land zou het armoederisico bij eenoudergezinnen 35 procent bedragen. Ter vergelijking wil ik toch graag even aangeven dat het risico bij migrantenhuishoudens meer dan 60 ten 100 bedraagt. Bij gezinnen met drie of meer kinderen 20,1 en bij gezinnen met twee afhankelijke kinderen 9,8. Aangezien armoede in elke gezinssituatie kan voorkomen, want daar ben ik van vertrokken, hebben we geen specifieke doelstellingen, acties en actieplannen rond eenoudergezinnen. Het is echt iets wat heel

DEBATTEN

structureel moet worden opgenomen en dat structureel beleid moet komen van andere overheden dan de provincie zelf. Ze worden namelijk gevat in een bredere inclusieve benadering bij ons. Zo hebben we de leernetwerken Kinderarmoede, hebben we initiatieven binnen opvoedingsondersteuning met onder meer de huizen van het kind waarin wij toch proberen situaties aan te pakken die rechtstreeks deze groep kunnen ondersteunen. Want een structurele aanpak kan niet gebeuren door de provincie zelf, daar hebben wij de hefboomen niet voor. Dat is wat die vragen betrof.

Dan is er nog een specifieke vraag rond collega De Cuyper rond de toekomst van het Regionaal Welzijnsoverleg en of deze zaak verankerd is in een inkanteling in een PEVA. Wel, de inkanteling in dat PEVA heeft onder meer te maken met het provinciedecreet, maar ook in het gemeentedecreet is een artikel opgenomen. In het gemeentedecreet is dat artikel 225. In het provinciedecreet is het artikel 219. Hierin zijn een aantal criteria voorzien voor een aantal zaken die niet zelfstandig kunnen blijven bestaan als ze aan de criteria voldoen. En een van de criteria is: vanaf het moment dat je als gemeentelijke of provinciale overheid meer dan 50 van de 100 middelen verschaft aan een organisatie, dan moet je als overheid die organisatie ook controleren. Er zijn meerdere mogelijkheden om dit te controleren. Een van de mogelijkheden in het Regionaal Welzijnsoverleg was dat wij deze mensen die hiervoor werkten, lieten inkantelen als ambtenaar binnen de provincie. Op dat moment werden zij ambtenaren. Dat betekent dat niet alleen het sectoraal overleg waar hier straks naar verwezen wordt, maar het intersectoraal overleg in de verschillende regio's waar wij dit Regionaal Welzijnsoverleg organiseren, dat dit niet op dezelfde manier zal kunnen gewaarborgd worden, want het zou een meer ambtelijke benadering zijn. En wij zochten ook naar die verankering binnen verschillende sectoren die lokaal op dit moment gegroeid was in het kader van verschillende RWO-vzw's. Dit betekent dat wij overgegaan tot het oprichten van een PEVA, waar die aanvankelijk voor een deel in gewaarborgd werd. Dit betekent dus dat wij deze bevoegdheden netwerkvorming blijven voorzien en dat wij op dit moment kijken naar de Vlaamse overheid, naar de beslissing die in het kader van de oprichting nog bij ons moet toekomen. Qua timing heeft de Vlaamse overheid tot 21 december, dus zeer binnenkort, om de beslissing te nemen over de oprichting van het PEVA dat wij hier in de provincieraad opgericht hebben, maar dat verder beslist moet worden door de Vlaamse overheid. Maar wij doen dit in uitvoering van het provinciedecreet dat ons verplichtte dit te doen. Mocht dit niet doorgaan, dan kunnen wij projectmatig nog twee jaar de regionale ankerpunten verder subsidiëren via projectfinanciering. Maar dit betekent dat het na die periode gedaan wordt of dat er een inkanteling Vlaanderen moet komen, want ik denk ook dat regionaal overleg en zeker als dit intersectoraal gebeurt, ook voor het Vlaamse beleid bijzonder belangrijk is. In ieder geval, we verwachten voor 21 december een antwoord van de Vlaamse overheid. De gevolgen voor de huidige werking van het Regionaal Welzijnsoverleg. Op dit moment is er natuurlijk zeer grote onzekerheid in die sectoren. Dit heeft geleid tot wat zich voordoet in vele sectoren die bedreigd worden binnen de provincie zelf, en dit is dat er een sterk personeelsverloop is. We kunnen de continuering op dit moment aanhouden, maar er is een personeelsverloop. We hopen dat er zo snel mogelijk duidelijkheid verschaft wordt. In verschillende regio's wordt momenteel de werking opgenomen, maar op een zeer gevarieerde wijze. Ik hoop dat ik rond deze items voldoende duidelijk geweest ben en anders staat het u vrij hierover vragen te stellen.

De heer voorzitter

Goed, collega's, als er geen verdere vragen zijn, stel ik voor dat we nu de tussenkomsten over wonen en drugspreventie bundelen en dat de gedeputeerde daar dan in één keer op antwoordt. Meneer De Cuyper.

De heer De Cuyper

Voorzitter, deputatie, collega's. Provinciaal woonbeleid is een typische sector die constant balanceert op de middellijn tussen grondgebonden en persoonsgebonden. Want het gaat bij huisvesting uiteraard in de eerste plaats om de grond en de stenen, maar evenzo over kwaliteit van wonen, welbevinden, thuiszorg en zo meer, met duurzaamheid in de breedst mogelijke betekenis als baseline. In de veronderstelling, hoop en wenselijkheid dat de provincie verder een rol blijft vervullen in het woonbeleid, wil ik een aantal vragen en bedenkingen formuleren. De provincies worden geacht uit te treden uit de diverse intergemeentelijke samenwerkingsverbanden waarbinnen ze participeren. Is er al duidelijkheid over de participatie binnen de sociale huisvestingssector? De provincie had in het verleden vooral een rol bij de verdeling van het aantal sociale koopwoningen en kavels zoals voorzien in het grond- en pannendecreet. Ik heb een aantal vragen over welke accenten de provincie naar de toekomst zal leggen binnen haar rol

binnen deze maatschappij. Wordt de expertise van het Steunpunt Duurzaam Wonen en Bouwen bijvoorbeeld in de sector concreet ingebracht en benut? Recente informatie leert mij bijvoorbeeld dat er 7,8 miljoen euro uit het Klimaatfonds ter beschikking is voor de energierenovatie van sociale woningen. Dat is toch een ernstig bedrag. Mogelijk kunnen wij stimuleren om dit beter te gaan benutten. Bij de relatie duurzaamheid en huisvesting wordt terecht in eerste instantie aan energiezuinig bouwen en passief bouw gedacht. Maar even belangrijk is het zuinig en doordacht omgaan met grondgebruik, want grond is schaars. Vandaar dat expertiseopbouw over alternatieve woonvormen als cohousing of Community Land Trust belangrijk is. Is dit een taak die ook kan opgenomen worden door dat steunpunt? Overweegt de provincie, dat is een bijkomende vraag, het charter Samenhuizen te ondertekenen zoals de collega's van West-Vlaanderen gedaan hebben? Waarbij tegelijkertijd dit een stimulans was voor respectieve steden en gemeenten in West-Vlaanderen om datzelfde charter ook te gaan ondertekenen. De provinciale rol bij het tot stand komen van intergemeentelijke projecten lokaal woonbeleid was in het verleden duidelijker gedefinieerd dan nu. Welke inbreng levert de provincie nu in de bestaande projecten? Zijn er nieuwe in het vooruitzicht en welke ondersteuning voorziet de provincie dan? Ongeveer 5 procent van de woningen in Vlaanderen, en dat ligt navenant in Oost-Vlaanderen, heeft geen klein comfort. Deze problematiek is dikwijls verbonden met verkrotting in de stedelijke omgeving en de sluipende armoede op het platteland. Wordt deze problematiek meegenomen? En krijgen we hem nadien ook nog terug? Ik refereer aan mijn meenemen van vorige keer. Dit brengt mij naadloos bij dak- en thuisloosheid. De provincie heeft hier een gebiedsdekkende werking uitgebouwd met de zes Oost-Vlaamse CAW's. Welke doelstellingen worden hier voor 2015 vooropgesteld? Zijn er werkafspraken voor crisisopvang nu de winter voor de deur staat? Hoewel ik vermeld dat dit een materie is voor de gouverneur. Het woonzorgdecreet regelt de relatie wonen en zorg in Vlaanderen. Toch blijken beide welzijnsaspecten beleidsmatig bijzonder verkokerd. Een mooi voorbeeld is de financiering van en de zorg binnen het woonzorgcentrum enerzijds en de belendende assistentiewoningen. Zeker wanneer die laatste door de sociale huisvestingsmaatschappij zijn gerealiseerd. Er was een collega in onze groep die zei: 'Je moet eens nagaan, als je dan een verbinding wilt maken tussen beide, om de zorg bijvoorbeeld te faciliteren, wie dan die verbinding juist gaat financieren.' Dat is een voorbeeld. De projectsubsidies wonen, zorg en welzijn kunnen bepaalde witte vlekken opvangen en ook innovatie op dit terrein stimuleren, maar ook daar stelt zich de vraag: wat na 2017? Een vraag is ook collega's, of we niet moeten onderzoeken of we net als in de brede economische sector – de deputé die daar verantwoordelijk voor is, kent die heel goed – Europese fondsen kunnen activeren in de huisvestingssector. Dat doen we op dit ogenblik niet. Om bijvoorbeeld cofinanciering van bepaalde projecten bij welzijnsactoren te onderzoeken en te voorzien. Ik denk hierbij als voorbeeld aan woningaanpassingen in het kader van de thuiszorg en het levenslang wonen, een terrein waar de provincie nu ook al heel actief op is. Misschien moeten we dus ook hier deze mogelijkheden en middelen eens grondig oplijsten. Dat geeft uiteraard ook een bijkomende stimulans, denk ik, in het woonbeleid van de provincie. Een specifieke problematiek inzake wonen zijn de doortrekkingsterreinen voor woonwagengezinnen. Ik moet u niet overtuigen dat er een grote argwaan bij de bevolking is en dus eigenlijk een laag maatschappelijk draagvlak. De provincie is niet alleen bevoegd voor de ruimtelijke inplanting van deze terreinen, want ik heb vernomen dat naar alle waarschijnlijkheid ook de provincie de verantwoordelijkheid zal krijgen voor de inrichting en de exploitatie. En dus stelt zich bij mij dan de vraag, indien mijn informatie klopt, of de deputatie hier rond al een totaalplan van aanpak heeft uitgewerkt.

En tot slot, voorzitter, collega's, iedereen weet dat er een ernstig tekort is aan sociale huurwoningen. Ook in Oost-Vlaanderen is de gemiddelde wachttijd ongeveer 22 maanden. Een specifiek aanbod wordt gerealiseerd tot een sociaal verhuurkantoor. Ik heb daar ook een vraag bij. Is Soveka in onze provincie reeds gebiedsdekkend? En als dat niet zo zou zijn, nemen we dan als provincie hier initiatief om dat wel te realiseren? Ik heb ook vernomen dat de deputatie het idee had om een rollend fonds te maken voor die sector, waarbij men faciliterend zou zijn naar de verwerving van woningen. Maar blijkbaar met een negatief resultaat. Mijn vraag is: waar ligt het probleem en blijft de deputatie deze mogelijkheden verder aanhouden? Excuus, collega's, dat het nogal wat vragen waren, maar ik zit niet meer in die commissie, voeger wel, dus dit was de gelegenheid om er even op in te gaan. Met dank.

De heer voorzitter

Goed. Meneer Scheire.

DEBATTEN

De heer Scheire

Dank u, meneer de voorzitter. Ik had graag mijn twee vragen gecombineerd en die eerst een beetje ingeleid. Als men in de BBC-documenten de 900 bladzijden over de niet-prioritaire doelstellingen doorworstelt, dan komt men af en toe beschrijvingen tegen waar men zich niet meteen iets concreet bij voor kan stellen. Als dat dan over de gemeenten gaat, informeer ik mij meestal bij mijn eigen lokaal bestuur. Soms geeft dat vrij snel resultaat, positief of negatief. Soms duurt dat langer. En aangezien ik nogal nieuwsgierig ben, blijf ik dan doorvragen. Mijn twee volgende vragen zijn daar een illustratie van. Op bladzijde 17 van de doelstellingennota niet-prioritair vind ik innovatie, creatie en relevant onderzoek stimuleren en zo cultuur verbinden met nieuwe tendensen en evoluties, ook in andere beleidsdomeinen. En dan, als titel: innovatieve projecten ontwikkelen in wonen, welzijn en zorg, projecten impulsen geven aan vernieuwende initiatieven in zorg en welzijn. Ik had graag van de deputatie hiervan een aantal voorbeelden gezien. Hoe zijn die projecten gestructureerd? Hoe verloopt die samenwerking met de gemeenten, of is dat enkel financiële steun? Wordt daar dan een evaluatie van gedaan en wat zijn de resultaten?

De tweede vraag ging, in hetzelfde kader, over innovatieve projecten ontwikkelen in wonen, welzijn en zorg, intergemeentelijke samenwerking ondersteunen. Identiek dezelfde vraag. Nu moet ik zeggen: als ik dan die vragen ga stellen bij mijn lokaal bestuur, dan krijg ik over die intergemeentelijke samenwerking geen antwoord. Als ik de andere vragen stelde, dan heeft dat vrij lang geduurd, maar dan blijkt dat mijn eigen gemeente een project heeft ingediend dat hierin kadert. Maar men vindt niet meteen de koppeling tussen de twee terug, vandaar mijn vraag: zeker voor die intergemeentelijke, kunnen we daar een aantal voorbeelden van krijgen? Dank u wel.

De heer voorzitter

Goed. Mevrouw Beldjoudi.

Mevrouw Beldjoudi

Dank u wel, de heer de voorzitter. Ik heb het al verschillende malen aangehaald, maar ik sta erop dit nogmaals te doen. Doortrekkersterreinen en pleisterplaatsen. Hoewel de provincie ideaal gepositioneerd is om de rol van voortrekker, van onderhandelaar, van facilitator in te nemen, doet ze dat niet. We krijgen gedurende het jaar berichtgeving dat woonwagenbewoners zich vestigen op private domeinen en zo voor overlast zorgen. Mensen zien ze liever gaan dan komen en doen er dan ook alles aan om ze te verdrijven. Maar aangezien de overheid tekortschiet, en ook met name de provincie Oost-Vlaanderen in haar taakstelling, kunnen deze mensen niet anders dan zich tijdelijk vestigen op ieder welk terrein dat ruim genoeg is. Ik merkte op dat er ook dit jaar weer geen werk gemaakt wordt van een structureel beleid ten aanzien van een toch wel belangrijke minderheidsgroep binnen onze samenleving. Ik ben dan ook zeer nieuwsgierig naar de verantwoording van de heer gedeputeerde Couckuyt. Dank u.

De heer voorzitter

Mevrouw Buysse.

Mevrouw Buysse

Geachte voorzitter, gedeputeerden en griffier, beste collega's. Ik deel dezelfde bezorgdheden als collega Beldjoudi. Ik merk dat er in 2015 geen budget voorzien is in het kader van het grondrecht wonen toegankelijk maken voor iedereen, met als actie aandacht voor woonwagenbewoners en een effectief standplaatsenbeleid organiseren. Zoals mevrouw Beldjoudi ook zei, omdat er onvoldoende officiële doortrekkersterreinen zijn, gebeurt het regelmatig dat zigeuners andere plekken zoeken om tijdelijk te verblijven. Vaak zijn dat dan ook plekken waar ze eigenlijk niet horen te staan en zijn die terreinen ook niet aangepast om woonwagenbewoners te "huisvesten". Er zijn geen basisvoorzieningen zoals water en elektriciteit, en ook geen afvalcontainers en dergelijke meer. Dit is eigenlijk mensonwaardig en

veroorzaakt tevens overlast voor de buurt. Het ruimtelijk structuurplan Vlaanderen voorziet dat de provincie Oost-Vlaanderen twaalf kleinstedelijke gebieden afbakent. Een aantal van die afbakeningsprocessen liggen al achter de rug of zijn zo goed als achter de rug, met name voor Eeklo, Oudenaarde, Zottegem, Temse, Ninove, Ronse, Deinze en Lokeren. Maar voor andere zijn de processen nog lopende, zoals Beveren en Wetteren, of dienen ze nog te worden heropgestart, zoals Dendermonde en Geraardsbergen. De meeste gemeenten, denk ik, dat hebben we ook uit ervaring gezien, kunnen of willen op eigen initiatief geen terreinen aanbieden. Naar mijn idee is hier echt een opdracht weggelegd voor de provincie. Het zou goed zijn dat er bij de afbakeningsprocessen één of meerdere doortreksterreinen worden voorzien. Op deze manier kan de mogelijkheid gecreëerd worden om woonwagenterreinen aan te leggen en in te richten met de nodige voorzieningen. Ik wou dan ook graag de visie van de deputatie omtrent deze problematiek toegelicht krijgen. Kunnen we dan ook inzicht krijgen in de plannen die door de provincie worden uitgewerkt? Dank u wel.

De heer voorzitter

Goed. Mevrouw De Troyer over PISAD.

Mevrouw De Troyer

Meneer de voorzitter, meneer de griffier, geachte leden van de deputatie, collega's. Opnieuw een tussenkomst voor de drugsproblematiek in Oost-Vlaanderen, dus op ons grondgebied. Het zal niemand verwonderen dat ik ook in deze tussenkomst, want het moet maar uw kind zijn die om welke reden dan ook ooit zou geconfronteerd worden met een verslaving. U moet maar vader of moeder zijn of het betrokken kind zelf. Dus begeleiding op het veld is noodzakelijk. Ik weet, besparen doet pijn, maar met minder middelen dezelfde resultaten boeken is zeer moeilijk. Ik verwijs dan ook naar de schitterende resultaten welke tot op vandaag niet enkel door PISAD maar ook door de andere instellingen op lokaal gebied worden gerealiseerd. Maar ik zou toch willen vragen of de knowhow die opgebouwd is door PISAD de nodige steun zou kunnen krijgen. Want hulpverlening en begeleiding staan bij PISAD centraal en dit is ook zeer belangrijk. Het is nog maar van deze morgen op de rechtbank in Oudenaarde waar ik moest pleiten dat men nogmaals heeft vastgesteld dat niet enkel de mensen, de slachtoffers, de verslaafden, de ouders blij zijn ook de parketten, de rechtbanken, de afspraken die gemaakt worden met burgemeesters op het lokaal gebied, met de parketten in de arrondissementen. Het is de procureur in Oudenaarde die ook deze morgen gezegd heeft: er worden resultaten geboekt en enkel de blijvende ondersteuning moeten wij toch mogelijk maken. Ik vraag opnieuw de aandacht, en ik richt mij nu tot de gedeputeerde, meneer Couckuyt, om toch opnieuw de nodige middelen te voorzien en niet te besparen in deze sector. En dit in het belang van al degenen die deze begeleiding op het gebied nodig hebben. Ik dank u.

De heer voorzitter

Meneer Herman.

De heer Herman

Dank u wel, voorzitter. Collega's. Het hoeft inderdaad geen betoog: drugs verwoest levens. Zowel van de gebruikers ervan als van de personen in hun rechtstreekse omgeving. Drugsverslaving is volgens mij echter een probleem zonder scheidingslijn tussen autochtonen en allochtonen. Preventie is nuttig en noodzakelijk, maar het nut van een subsidie specifiek voor drugsbestrijding van alleen allochtonen, via bijvoorbeeld vzw De Eenmaking, is ten eerste in vraag te stellen. Wie de webstek van vzw De Eenmaking tracht te bezoeken, komt automatisch terecht op de webstek van een andere vzw, namelijk vzw MANA. Deze vzw stelt zichzelf voor als expertisecentrum voor islamitische culturen en als aanspreekpunt voor alles wat islam en moslims in Vlaanderen betreft, en dus niet specifiek als een drugspreventie-vzw. De provincie voorziet dus een subsidie voor een kluwen van vzw's waarvan men zich kan afvragen of ze niet zijn opgericht enkel en alleen om subsidies te krijgen. Wie trouwens zoekt

DEBATTEN

naar toekomstige activiteiten van vzw De Eenmaking op het internet vindt helemaal niets terug, van communicatie gesproken. Mijn vragen zijn dan ook: op basis van welke informatie wordt de subsidie aan de vzw De Eenmaking toegekend? Heeft het provinciebestuur zicht op de geplande activiteiten van 2015? Hoe wordt dit gecontroleerd? Mijn voorstel is dan ook om deze subsidie aan de vzw De Eenmaking te schrappen en deze te verschuiven naar de post samenwerkingsinitiatieven intergemeentelijke drugspreventie die zich richt naar alle bevolkingscategorieën en niet alleen naar allochtonen. Dank u.

De heer voorzitter

Mevrouw Van Keymolen.

Mevrouw Van Keymolen

Dank u. Mijn vraag gaat over INDRA. INDRA is een intergemeentelijk samenwerkingsverband tussen de stad Aalst en de gemeenten Erpe-Mere, Lede, Haaltert en Denderleeuw. INDRA is actief rond drugspreventie en drugshulpverlening en staat voor een integrale aanpak van het regionaal drugsprobleem. Ik stel vast dat INDRA door niet verlenging van rechtswege is geëindigd op 31 december 2013. Dit samenwerkingsverband mocht steeds rekenen op een aanzienlijke provinciale ondersteuning die werd uitbetaald aan de stad Aalst als beherende gemeente. Nu vroeg ik mij af hoe de verdere afwikkeling van dat verhaal zal verlopen waarin de provincie Oost-Vlaanderen een rechtstreeks betrokken partij is. Dank u wel.

De heer voorzitter

De deputatie.

De heer gedeputeerde Couckuyt

Dank u, meneer de voorzitter. Ik start bij de vragen rond wonen en de tussenkomst van meneer De Cuyper. Om te beginnen kan ik stellen dat het er alle schijn van heeft dat woonbeleid door de Vlaamse regering als een grondgebonden materie zal worden beschouwd, zodat er een blijvende provinciale opdracht is op dat vlak. We weten nog niet precies hoe breed wij deze sector op dit moment mogen interpreteren. Dit betekent dat een aantal van uw vragen eigenlijk niet zo precies beantwoord zal kunnen worden. In alle geval wachten wij op de lijst die in het voorjaar door minister Homans zal verschaft worden. Maar dit zit in de grijze zones waar wij echt precies gaan afbakenen: waar eindigt het verhaal van wonen en waar begint binnen wonen het persoonsgebonden verhaal. In ieder geval is het zo dat wij Oost-Vlamingen willen ondersteunen op dit moment nog met een aanvullende lening aan te bieden. Die aanvullende lening is een succesvol gegeven. Het is hier ook in de commissies ter sprake gekomen. Wij kunnen daarmee heel vaak het gat toerijden waardoor dat in investeringen en in leningen die men hypothecair gekregen heeft, men een tekort nog heeft om te finaliseren op vlak van kwaliteit onder meer en we blijven dit verschaffen op een zeer voordelige manier voor een doelgroep die hiervoor gedefinieerd is. We willen ook in het kader van uw vraag het antwoord geven op dak- en thuisloosheid. We bestrijden dat en we voorkomen, want het gaat vooral ook over vrij vroeg interveniëren. En we willen dat er lessen kunnen getrokken worden uit het project dat de afgelopen vijf jaar gelopen heeft rond dak- en thuisloosheid, samen met het Centrum Algemeen Welzijnswerk. Want het bestuur heeft dit vijf jaar lang financieel ondersteund en dit heeft het mogelijk gemaakt dat er een dekkende werking is in gans Oost-Vlaanderen rond dak- en thuisloosheid. Dus alle projecten, groot en klein, zijn hierin opgenomen en dit betekent dat er binnen de provincie momenteel een geheel is. Crisisopvang voor de winter is ook iets dat wij proberen te checken en we doen dit voor de minister van Welzijn. Rond woonsituaties willen we blijvend aandacht vragen voor de woonsituatie van woonwagenbewoners. Dat betekent dat wij sensibiliseren, dat we vormingen aanbieden, dat we financieel ondersteunen, dat wij geen kans laten liggen om mee te helpen zoeken naar oplossingen voor de huisvestingsproblematiek van deze doelgroep. Een ander element: we werken binnen wonen rond langer thuis wonen voor ouderen. Dit is

zeer actueel. Mensen blijven liever thuis wonen dan naar een woon- en zorgcentrum te verhuizen. Dit is een gekend fenomeen. Men gaat slechts in de laatste instantie, op het moment dat men hele hoge zorgvormen noodzakelijk ziet, op het moment dat de thuiszorg aan het einde van zijn grenzen is, over naar een woon- en zorgcentrum. Maar toch willen wij verder inzetten op huisaanpassing en wij onderzoeken of er Europese projecten zijn, zoals u in uw vraag stelt, waarmee wij als cofinanciers aan de slag kunnen gaan om een grotere dekking te krijgen rond toch wel de achterstelling in Oost-Vlaanderen op het vlak van comfort. Ouder worden in die omstandigheden is dan bijzonder schrijnend en de thuiszorg is op die plaatsen sneller uitgeput. Wij onderzoeken momenteel en screenen de Europese calls. Rond sociale verhuurkantoren is het inderdaad zo dat wij proberen een provinciedekkende werking te krijgen. We hebben op dit moment nog niet het instrument. Voor die uitbreiding willen wij middelen voorzien. We hebben ook gedacht aan een rollend fonds, zodanig dat SVK's meer woningen kunnen verwerven. Met die middelen aanpassingen doen in die woningen en die op de markt te brengen. En eens ze op die markt zijn, de middelen te verwerven om de middelen uit het rollend fonds terug te storten. Maar in de sector is men geen vragende partij voor subsidiëringen die moeten terugbetaald worden. Heel eigenaardig, het zou een uitbreiding van hun woningpatrimonium kunnen betekenen, maar daar is men geen vragende partij voor. Ze zeggen dat ze daarvoor elders middelen kunnen verkrijgen. Dus geen rollend fonds. Wij onderzoeken nu samen met hen op welke manier wij een rol kunnen spelen om het systeem van SVK's provinciedekkend te maken, want Oost-Vlaanderen loopt inderdaad wat achter. Een ander speerpunt in het woonbeleid is innoverende projecten op het vlak van intergemeentelijke samenwerking en voorbeeldprojecten tussen wonen, welzijn en zorg. Daarin kan ik onder meer aangeven dat het feit dat de Vlaamse sectoren heel apart gesubsidieerd worden – wonen, zorg, woon-zorg en thuiszorg zijn apart gesubsidieerd en in hun subsidies zijn geen middelen voorzien om samen te werken. Dit betekent dat er heel wat hiaten zijn over de overgang van wonen, zorg-wonen en intramuraal wonen in RVT's. We hebben in het verleden een aantal projecten daar rond gehad die de kern van de zaak blootleggen, ook samen met sociale huisvestingsmaatschappijen die geen middelen mochten gebruiken om doelgroepen aan te duiden. Op basis van de hiaten die blootgelegd zijn, kan men nu al een doelgroepenbeleid voeren binnen sociale huisvestingsmaatschappijen. Ook als men specifiek rond zorg wil gaan werken en rond ouderen en aanleunend aan woonzorgcentra initiatieven kan nemen waarin thuiszorg kan plaatsvinden, nachtzorg kan plaatsvinden en verschillende sectoren kunnen samenwerken. Dit is niet vanzelf gegaan. We hebben hierin middelen moeten voorzien. Dit heeft onder meer tot gevolg gehad dat onder meer cao's die niet toelieten dat men vanuit de thuiszorg nachtzorg ging doen, opengebroken zijn. Die rol hebben wij gespeeld als provincie en zullen wij verder spelen rond innoverende projecten. Rond het al dan niet kunnen deel uitmaken van huisvestingsmaatschappijen, is in het Vlaams regeerakkoord geen woord gezegd. Ik denk dat we deze rol verder kunnen spelen. Op welke manier wij hen kunnen betrekken bij toekomstig woonbeleid valt af te wachten over wat precies in die grijze zone zal gedefinieerd worden. Expertise over duurzaam wonen en bouwen bijvoorbeeld zit op dit moment ook bij de provincie, door Vlaanderen gesubsidieerd, zit binnen de sector milieu en niet binnen de sector wonen, nochtans zou onze keuze anders geweest zijn. Maar we proberen samenwerking iets tot stand te brengen in die grijze zone die momenteel moet gedefinieerd worden op het Vlaams niveau. Collega Scheire had gevraagd naar enkele voorbeelden rond structuren en hun resultaten. Wel, ik heb er reeds één gegeven rond de raakpunten wonen, zorg en sociale huisvesting. Maar met de nieuwe voorbeeldprojecten voorzien wij op dit moment 360.000 euro. Wij geven experimenten en kansen om deze vernieuwing, zoals u zojuist een voorbeeld gekregen hebt, te kunnen verder doorzetten. Eén van die nieuwe woonvormen is Community Land Trust en andere vormen van samenhuizen, waar wij samen met de stad Gent en met samenlevingsopbouw gaan proberen het eerste Vlaamse Community Land Trust-project in Gent tot stand te brengen. We hebben een onderschrijving gedaan, de heer De Cuyper, van de akte waarin wij onze samenwerking hebben bevestigd. De rol die West-Vlaanderen neemt in andere vormen van charter Samenhuizen, dit hebben wij op dit moment niet ondertekend. Wij gaan natuurlijk niet, gezien onze beperkte rol, op elke kar springen. Maar dit idee blijft natuurlijk inspirerend, ook voor ons.

De diverse projecten, de heer Scheire, krijgen een definitieve structuur binnen een door de deputatie goedgekeurde samenwerkingsovereenkomst waarin de partnerschappen en de werking geconcretiseerd worden. In verschillende projecten zijn ook lokale besturen betrokken, maar niet altijd. Er zijn ook andere actoren. Op dit moment zijn de projecten in een startfase. Dit wil zeggen dat zij op dit moment niet kunnen geëvalueerd worden. Zij lopen door tot 2015 en zijn eigenlijk pas nu van start gegaan. Dus voor echte resultaten is het op dit moment nog te vroeg. Maar elk van de projecten houdt in zich de kansen in van samenwerking over sectoren heen.

DEBATTEN

Naast de voorbeeldprojecten ondersteunen we ook projecten van intergemeentelijke samenwerking, zoals samen met Laarne, Wetteren en Wichelen. Een zeer goed voorbeeld van samenwerking trouwens, met een zeer ruime informatieverschaffing ook naar de bevolking. Het kan mensen echt brengen bij de toelage, bij de sleutels, bij de mogelijkheden die op het vlak van wonen gecreëerd worden door de verschillende overheden, maar ook door particuliere initiatieven. In het verleden hebben wij in die intergemeentelijke samenwerking een medefinanciering voorzien. Die is op dit moment afgelopen, omdat er voldoende middelen verschaft worden door de Vlaamse overheid om deze werking te voorzien. Wat wij wel doen, is een actieve begeleiding opzetten met hen, om tot intergemeentelijke samenwerking te komen. Zo is men onder meer vanuit het Waasland ons komen vinden om een intergemeentelijk project in te dienen, en we hebben daar de ervaring van het woonplatform in het Meetjesland ingebracht om snel tot een sluitend dossier te komen. Dus wij brengen de expertise die op het terrein aanwezig is, in contact met elkaar om tot betere en meer efficiënte projecten te komen. Dus in 2015 voorzien wij enkel nog in de ondersteuning van intergemeentelijke samenwerking rond woonbeleid, 2014 wordt afgewerkt. In de toekomst voorzien we enkel intergemeentelijk woonbeleid en onze middelen hierin in zoverre men meegaat in dat intergemeentelijk woonbeleid in prioriteiten die wij provinciaal stellen. Onder meer woonwagenebeleid is hier aan de orde, onder meer het gelijke behandelingsprotocol, onder meer de manier waarop men wil meegaan in de uitbreiding van sociale verhuurkantoren zoals deze provinciedekkend kunnen gemaakt worden. Dus wij cofinancieren niet louter, maar stellen loutere provinciale doelstellingen rond hiaten in de totale provincie. Dit betekent: bij gelijk behandelingsprotocol, sociale verhuurkantoren en woonwagenebeleid. Dus ik denk dat wij op dat vlak een gewijzigd beleid kunnen neerzetten, omdat ook het beleid in Vlaanderen hierover gewijzigd is.

Dan neem ik graag de vragen van collega's Beldjoudi en Buysse rond woonwagenebewoners samen. Wonen in een woonwagen is een erkende woonvorm. Vlaanderen heeft dit erkend als woonvorm die gediscrimineerd wordt, ook door de verschillende overheden. Gediscrimineerd in die zin: men laat het toe, maar er zijn onvoldoende maatregelen om een reëel beleid tot stand te brengen op dat vlak. Er zijn mensen die rondtrekken, er zijn mensen die liever een vaste standplaats hebben en soms is er de combinatie van beide. En dus is een gedifferentieerd beleid noodzakelijk. Voor mensen die een vaste standplaats nastreven, moeten er woonwagenterreinen worden uitgebouwd. Dit betekent dat wij die samen met samenlevingsopbouw, maar ook met ODICe, in beeld hebben gebracht en dat wij dit samen aanklaarten bij de lokale overheden, maar ook bij huisvestingsmaatschappijen, om hier een oplossing te zoeken. Het is toch wel vervelend dat wanneer een huisvestingsmaatschappij een initiatief neemt om op eigen terreinen een woonwagenebeleid, een vaste standplaats, tot stand te brengen, zij dit niet gesubsidieerd kan zien door de Vlaamse overheid. Het is enkel voor nieuwe eigendommen dat zij die provincie voorziet. Dus er zal nog wat afstemming noodzakelijk zijn om deze sector, ook binnen Vlaanderen, als volwaardige sector binnen wonen tot stand te laten komen. Dit betekent dat de provincie hierin een rol zou kunnen krijgen, want op dit moment is deze rol niet gedefinieerd. Net zoals andere overheden kunnen wij initiatief nemen om een woonwagenterrein op te richten. Honderd ten honderd gesubsidieerd door de Vlaamse overheid, maar weet dat dit telkens zal gebeuren op het terrein van een gemeente, van een lokaal bestuur, die hier rond een omkaderende rol zal moeten spelen. Want woonbeleid is zeer lokaal. In ieder geval, wij proberen samen met de lokale besturen en huisvestingsmaatschappijen een rol op te nemen in het woonbeleid rond woonwagenebewoners.

Wat rondtrekkende woonwagenebewoners betreft, ook dit komt in het vizier van lokaal beleid. Samen met de gouverneur zijn er al heel veel pogingen geweest om lokale besturen aan te zetten om een pleisterplaats te voorzien. Niet elk doortrekkersterrein moet een doortrekkersterrein in de zin van het woord zijn, omwille van het feit dat er bepaalde periodes zijn waarin er moet voorzien worden in grote capaciteit en andere periodes waarin dit niet hoeft. Dus doortrekkersterreinen zijn een tussenvorm waar men op locaties, waar als het niet in beschermde zones is zoals natuurgebieden, een plaats kan creëren om woonwagenebewoners op te vangen. Gemeenten kunnen hierin een rol spelen door onder meer waarborgen te vragen en in voorzieningen voor afval en toiletten te voorzien. Men kan dit betalend aanbieden. Gemeenten willen dit heel vaak niet doen, willen ook niet in kaart gebracht worden als zij dit reeds doen, om geen aantrekkende rol te spelen, omdat er helemaal geen solidariteit speelt tussen de gemeenten die dit op dit moment wel doen op een voortreffelijke manier en gemeenten die dit niet doen. De huidige gouverneur en de vorige gouverneur hebben initiatieven genomen om een politiereglement te creëren waar goede afspraken mee gepaard gaan, maar het blijft oorverdovend stil bij de lokale besturen hierover, hoewel een aantal die rol opnemen. In het verleden hebben wij ook vorming gegeven in de OPAC, in de politie school, over het omgaan met woonwagenebewoners, zodanig dat ook daar een correcte rol gespeeld wordt. Want het is inderdaad vaak zo, als een groep neerstrijkt, dat plotseling niemand nog Nederlands spreekt, niemand nog de taal begrijpt die door de politie gehanteerd wordt en

afspraken op die manier ook niet tot stand kunnen komen. Een goed afsprakenkader met een goede vorming, ook bij de politie, zodat zij weten hoe zij met de doelgroep kunnen onderhandelen om tot succesvolle resultaten op het terrein te komen. Rond doortrekkersterreinen zelf is er inderdaad door ruimtelijke ordening, door ruimtelijke planning binnen de provincie, in het afbakeningsproces van steden wordt dit voorzien. Er wordt telkens getoetst waar een terrein kan komen. Ik kan onder meer zeggen dat dit op een bepaald moment succesvol was in Zottegem en Eeklo. Maar eens je een terrein als zoning voorzien hebt, is er nog altijd iemand die dit terrein moet inrichten. Net zoals een doortrekkersterrein voorzien wordt dat op dit moment door Vlaanderen honderd ten honderd gesubsidieerd wordt, moet dat ook nog uitgevoerd worden op het terrein. Alleen de stad Gent heeft dat op dit moment gedaan. In Zottegem is er één gecreëerd, maar zegt het lokale bestuur nu na het proces dat dit niet de juiste plaats is, dat er geen lokaal draagvlak is. Ik heb nog nooit van een lokaal draagvlak geweten. Hiervoor is een moedige beslissing nodig. Maar in ieder geval, als een stad of gemeente hieraan geen uitvoering geeft, dan komt er ook geen doortrekkersterrein. Dit is de spijtige realiteit op dit moment. Er zijn geen hefboomen voor ons om dit zelf te creëren. Ondanks honderd ten honderd-financiering zal er dus wetgevend werk nodig zijn om resultaat op het terrein te krijgen. Dus ik wacht op de moed van Vlaanderen om hierin verandering te brengen. Zij kunnen dit ook aan ons ...– wij zijn vragende partij, om een aantal dingen te kunnen doen.

Ik denk dat ik het grootste gedeelte van de vragen beantwoord heb. Mochten er toch nog onvolledigheden zijn, dan kunnen die verder gemeld worden. Dat wat het woonbeleid betreft. Dan wat het drugsbeleid betreft. Collega De Troyer, bedankt voor uw ondersteunende woorden ten aanzien van PISAD. We boeken inderdaad mooie resultaten. Er zijn geen wachtlijsten indien men een beroep doet op PISAD. De koe wordt bij de horens gevat. Vanaf het eerste moment begeleiding is daar zeer effectief en met een vrij goed resultaat... Er is ook een model waarin wij zeer goed kunnen opvolgen wat het resultaat is. Ook na jaren wordt er nog getoetst of het resultaat blijvend is na een al dan niet succesvolle begeleiding. In ieder geval, we zetten volop door om de werking van PISAD te waarborgen. We gaan ook kijken in onze toekomstige rol binnen twee jaar op welke manier dit deel kan uitmaken van Vlaams beleid, want PISAD gaat over een intergemeentelijke samenwerking met 21 gemeenten, één Vlaams-Brabantse gemeente zelfs maakt er deel van uit en betaalt de volle pot van de werking zonder tussenkomst van de provincie Oost-Vlaanderen, maar in eenzelfde methodiek.

De tweede vraag kwam van collega Herman in dezen rond De Eenmaking en de ondersteuning door de provincie Oost-Vlaanderen. Collega Herman, ik begrijp het niet. Morgen zal u waarschijnlijk komen aandraven met de vaststelling dat er te veel allochtone drugsgebruikers zijn en wat wij er aan gaan doen. Maar vandaag, als wij een methodiek hebben die succesvol zou kunnen zijn op dat terrein, dan komt u klagen dat we daar middelen aan verschaffen. Eén ding is zeker: allochtonen komen vrij laat in de zorgsituatie terecht, maar nog veel meer doet men niet aan preventie. Preventie bereikt de doelgroepen die volledig ingesloten zitten in de maatschappij. Iedereen die niet volledig ingesloten zit, blijft verstoken van een preventiebeleid. Dat bereikt hen niet. En dit op verschillende terreinen. Niet alleen rond drugsbeleid; dit leeft ook rond baarmoederhalskankerpreventie, rond borstkankerpreventie, elke vorm van preventie ontgaat bepaalde doelgroepen die op een aparte methodiek moeten voorzien om deze te bereiken. En we hadden dit in het verleden in De Eenmaking. Op een bepaald moment is dit ingekanteld in het CAW, Centrum Algemeen Welzijnswerk. Men had ons gezegd dat men de doelgroepen zou bereiken. Dit is niet gebeurd. Dit betekent dat wij Centrum Algemeen Welzijnswerk deze middelen niet meer toekennen voor het bereiken van deze doelgroep wegens niet effectief en dat we teruggaan naar de vroegere methodiek waar onder meer door vrijwilligers binnen dit steunpunt, want dit is binnen een organisatie uiteraard, onder meer met huis-aan-huisbezoeken die u kan vergelijken met de Tupperwaresessies, op die manier wordt in die doelgroep allochtonen kennis overgebracht over het gevaar van drugs, het herkennen door ouders op welke manier zij bij hun jonge telgen in een vroegtijdig stadium kunnen zien of zij met drugsgebruik in contact komen ja of nee, en dan wordt hen ook de weg gewezen naar de hulpverlening. Dus preventie en vroeginterventie zijn zeer essentieel om gebruik te voorkomen in een vroeg stadium. Deze methodiek is effectief, we hebben dit in het verleden gezien, en we gaan daar op door. Wat de controle van de middelen betreft, die gebeurt. Ik kan u aangeven dat audit binnen de provincie zeer streng toeziet op gebruik van de middelen voor de doelen waarvoor zij verschaft zijn. Dus wees op dat vlak niet ongerust en wees ook niet sectair als wij effecten willen bereiken voor een bepaalde doelgroep die meer dan andere in gevaar is in het kader van middelengebruik.

Dan wat betreft INDRA. In 2009 hebben we INDRA opgericht, net zoals andere intergemeentelijke samenwerkingen rond drugsbeleid. Alleen waren we mee partner in INDRA, omdat het om een open fenomeen ging van integraal drugsbeleid. Het ging niet alleen om preventie en vroeginterventie, het ging ook over de behandeling met hierin het traject dat onder meer substitutiemedicatie verschafte voor

DEBATTEN

heroïnegebruikers. Deze organisatie was opgericht met een doel vijf jaar te bestaan en een verlenging te kunnen krijgen, en dit samen met de stad Aalst, de gemeenten Lede, Erpe-Mere, Haaltert en Denderleeuw, een vrij grote omgeving waar deze samenwerking tot stand kon komen. Deze is van rechtswege wegens niet verlenging beëindigd op 31 december 2013. De provincie was lid van deze interlokale vereniging en voorzag in een goede financiële omkadering, uitbetaald aan de beherende gemeente, de stad Aalst. Collega Van Keymolen, u vraagt zich terecht af hoe dit verhaal verder afloopt. Ik kan u daar geen duidelijkheid over verschaffen. Ik kan u wel aangeven dat artikel 27 van de statuten van INDRA bepaalt dat de reserves, en ik denk dat die omstreeks 70.000 euro zijn, verdeeld moeten worden onder de deelnemende gemeenten naar rato van hun geleverde bijdrage en inbreng. De provincie heeft nog wat tegoed, maar ook de deelnemende gemeenten. Het stadsbestuur van Aalst werd reeds tweemaal aangeschreven, zonder resultaat. Misschien heb ik het juiste adres niet gebruikt, Grote Markt 3 bij mijn weten. Dit is gebeurd op respectievelijk 3 maart en 7 juli 2014. De afrekening blijft dus uit. De stadsontvanger van Aalst heeft onze financieel beheerder, want ik probeer dan via andere wegen, volmondig beloofd alle gegevens tegen het eind van dit jaar over te maken. Dus het wordt opgevolgd. Wij leven op hoop.

Nu, meneer de voorzitter, dat waren de antwoorden op de gestelde vragen, maar ik weet niet of ik volledig geweest ben.

De heer voorzitter

Goed, collega's. U hebt het woord, meneer Moens.

De heer Kurt Moens

Dank u wel. Ik zou graag een bemerking geven op de vraag van meneer Herman en het antwoord van de heer Couckuyt. Dit jaar hebben we vijftig jaar migratie gevierd. De provincie heeft dat ook gesteund met een aantal culturele evenementen die zeer zinvol waren. Ik vind het belangrijk dat mensen van vreemde afkomst hun roots niet verwaarlozen en dat dat ook ondersteund wordt door de gemeenschap. Ik vond het zelf ook een verrijking om kennis te maken met een aantal van deze initiatieven. Waarom verwijst u naar die vijftig jaar? Omdat je dan op z'n minst zou kunnen verwachten dat mensen van vreemde afkomst hier een beroep doen op de gewone dienstverlening en dat het niet altijd meer nodig is om daar nog aparte initiatieven voor te creëren. Ik heb daar toch wel wat moeite mee. Zou het niet eerder zinvol zijn om initiatieven te creëren om deze mensen ook door te sturen naar het gewone, reguliere aanbod dat wij hebben? Want het is eigenlijk wel een beetje dubbel. We kunnen ons veel vragen stellen over het integratiebeleid dat we hier hebben. Dank u.

De heer voorzitter

Goed, de deputatie.

De heer gedeputeerde Couckuyt

De tussenkomst van meneer Moens is natuurlijk een heel interessante tussenkomst, want het is inderdaad zo als wij internationaal vergelijken, meneer Moens, u zult die cijfers kennen, dan blijkt dat Vlaanderen minder dan andere Europese landen geslaagd is in een integratiebeleid. Dus een aantal cijfers van doorstroming van die doelgroep zijn heel duidelijk. Vlaanderen heeft niet hetzelfde succes bereikt. De redenen hiervoor zijn op verschillende wijzen omschreven en zijn misschien niet altijd bijzonder exact. Maar het is op dit moment zo dat er geen volledige integratie is en dat Vlaanderen erg achterop hinkt. Dus we moeten daar aan werken. Wat de hulpverlening betreft, ga ik volmondig met u akkoord dat de hulpverlening hetzelfde moet zijn voor iedereen. Maar dit gaat niet over de hulpverlening. De tussenkomst voor De Eenmaking gaat over de toeleiding. Dus het gaat over de periode voor de hulpverlening. Het gaat over hen bereiken op het moment dat men in een fase zit van preventie of van beginnend gebruik, de vroeginterventie. Maar de plaats van behandeling, de zorg zelf, gebeurt in de reguliere sector. Er wordt geen apart circuit opgezet. Het gaat enkel over de toeleiding waar we op dit

moment geen instrumenten hebben om vroegtijdig hen te bereiken. Het gaat ook niet over de groep die hier vijftig jaar is. Het gaat over de groep die hier in derde of zelfs vierde generatie verblijft, hier geboren is en niet volledig ingeburgerd is. Het gaat over die groep die zich apart bevindt en apart in een eigen subcultuur benaderd moet worden om hen naar reguliere hulpverlening te leiden.

De heer voorzitter

Goed. Ik denk dat we dan kunnen verder gaan. O ja, meneer Herman.

De heer Herman

Dank u wel, voorzitter. Ik sluit mij uiteraard ook volledig aan bij de bemerkingen van collega Moens. Meneer de deputé, ik blijf bij mijn standpunt en ik blijf mij vragen stellen bij het nut van gescheiden drugspreventie. Maar mijn tussenkomst ging ook vooral over het nut van schimmige vzw's te subsidiëren, want hoe kan men nu die mensen die men wil bereiken, bereiken als ze nog geen webstek hebben, als ze nog geen activiteiten aankondigen? Kunt u mij dan zeer concreet hun communicatiemiddelen duiden? Kunt u mij ook eventueel een jaarverslag bezorgen van die vzw van 2014?

De heer voorzitter

De deputatie.

De heer gedeputeerde Couckuyt

Een webstek hebben is absoluut geen must. Een werking en een statuut hebben uiteraard wel. We gaan die bezorgen.

De heer voorzitter

We gaan over naar de volgende punten. Wij krijgen nu de vragen Noord-Zuid, zorg en jeugd. Het woord is aan meneer Herman.

De heer Herman

Dank u wel, voorzitter. Collega's. De provincie engageert zich om een zogenaamde Fair Trade Provincie te worden, een initiatief van Max Havelaar, Oxfam Wereldwinkels, Vredeseilanden en 11.11.11. Om deze doelstellingen te halen, dient de provincie aan een aantal criteria te voldoen, onder andere om naast koffie ook minstens één ander product van Max Havelaar te verbruiken binnen de provinciale organisatie en het stimuleren van de Oost-Vlaamse gemeenten in het behalen van het label Fair Trade Gemeente en dus het stimuleren en aanmoedigen door middel van campagnes voor deze zogenaamde eerlijke producten. Alsof de producten van niet-aangesloten hardwerkende boeren oneerlijke producten zouden zijn. Naast het feit dat dit ontegensprekelijk misschien wel te veel geld kost, vooral voor de Oost-Vlaming, wegens de hogere kostprijs van fairtradeproducten kan men ook ethische bezwaren opwerpen bij dit keurlabel en de desbetreffende organisaties. Zo zou volgens sommige bronnen slechts 5 procent van de retailprijs bij de arme boeren terecht komen. De rest zou gaan naar werkingsmiddelen, zoals gebouwen, campagnes en personeel van de organisatie. En ook worden de allerarmste boeren uitgesloten, omdat ze het bedrag niet kunnen betalen om te kunnen produceren met goedkeuring van Max Havelaar. Tevens zijn een aantal Vlaamse koffiebranders uitgesloten voor levering aan deelnemende steden en gemeenten, omdat ze gewoonweg niet beschikken over het Max Havelaar-etiket, waardoor een aantal van deze Vlaamse ondernemers het water aan de lippen staat. Vandaar mijn vragen. Is de provincie zinnens om ook in 2015 budget vrij te maken voor het behalen van het label Fair Trade Provincie? Tenzij ik er overheen gekeken heb, vind ik geen omschreven doelstelling hieromtrent. En zo ja, kan men dan

DEBATTEN

een raming geven van wat de kostprijs hiervan bedraagt? Welke zijn de acties die de provincie gaat voeren in het kader van de zes criteria die nodig zijn om het desbetreffende label te halen en welke eerlijke producten voorziet men aan te kopen?

Een tweede vraag. Naast Max Havelaar zijn er tal van andere eerlijke handel- (tussen aanhalingstekens)keurmerken. Op basis van welke criteria kiest men voor het keurmerk Max Havelaar en niet voor een ander keurmerk? Dank u.

De heer voorzitter

Goed. Ik geef het woord aan mevrouw Hutsebaut.

Mevrouw Hutsebaut

Dank u wel, voorzitter. Gedeputeerden, griffier en collega's. De provincie Oost-Vlaanderen heeft zich, zoals mijn collega zojuist zei, geëngageerd om een Fair Trade Provincie te worden, wat ik heel positief vind. Dit ter ondersteuning van de kleine boer in het zuiden en de duurzame producten in het noorden. Wat ik graag hier rond zou willen vragen, is: wat is de stand van zaken van onze inspanning die we verder op het vlak van fair trade zullen ondernemen? Hoeveel gemeenten hebben ondertussen het label behaald? Welke stappen moeten gezet worden om het label te kunnen behalen? Zullen er nog Fair Trade Gemeenten gestimuleerd worden, begeleid worden? Met andere woorden: wat zal de provincie doen om deze gemeenten te ondersteunen? Dank u.

De heer voorzitter

Meneer Tim Moens, tweemaal dacht ik.

Mevrouw Nys

Ik zal de vragen van Tim Moens verwoorden. Zij hebben betrekking op de subsidie aan 11.11.11. Nu, gedeputeerde, u heeft zojuist al iets vermeld. Desalniettemin ga ik de vraag voorlezen. Tot 2012 functioneerde het 4de pijlersteunpunt onder beheer van VAIS en 11.11.11. Die complementariteit werd verlaten bij de beheersovereenkomst 2012-2013-2014 met de Vlaamse regering, waarbij het beheer volledig aan 11.11.11 werd overgedragen en dat voorziet in de integratie van het steunpunt in de werking van 11.11.11. Het beheer van het steunpunt door uitsluitend 11.11.11 en de integratie van de activiteiten in de werking van die organisatie brengen nogal wat problemen mee, vermits deze laatste vooral een koepel van ngo's is wier belangen die organisatie verdedigt. Die belangen zijn niet altijd dezelfde als die van de 4^e pijlerbeweging, met name toegang tot subsidies, fondsenwerving bij het publiek, nadruk leggen op de draagvlakversterking en zo meer. Dat wordt ook zo door de 4de pijlerorganisaties ervaren. In de totale inkomstengeneratie van 11.11.11 maakt de subsidie voor deze vzw door onze provincie slechts een heel beperkt onderdeel uit. Wat is de filosofie van de deputatie om deze subsidie aan te houden? Maar ik meen te hebben gehoord dat dit niet meer zo zou zijn. Is het niet zinvoller om dat bedrag te spenderen aan het verder ondersteunen van bijvoorbeeld een beperkt aantal 4de pijlerorganisaties voor wie dan kan voorzien worden in substantiële subsidie van een beperkt aantal projecten?

De volgende vraag van mijn collega Tim Moens heeft betrekking op de afschaffing van het provinciale reglement van 11 december 1996. De bevoegde gedeputeerde heeft reeds tijdens meerdere vergaderingen van de commissie Niet-grondgebonden materie de intentie uitgesproken om het provinciale reglement in verband met werkingssubsidies voor erkende ngo's voor projectwerking in het buitenland te zullen afschaffen. Toch blijft in het budget 2015 een bedrag van 18.000 euro ingeschreven. Dat heeft er natuurlijk mee te maken dat het reglement nog niet afgeschaft is. Er moet dus worden voorzien in een budget voor eventuele aanvragen in de loop van de komende maanden. De vragen van collega Moens zijn de volgende. Welke termijn verwacht de deputatie nodig te hebben om de afschaffing van het betreffende reglement te agenderen op de raad? En, ervan uitgaande dat deze afschaffing er snel komt, hopelijk in de komende maanden, en het voorziene budget niet wordt opgebruikt, waarvoor

meent de deputatie het vrijgekomen budget dan prioritair aan te wenden binnen het domein Noord-Zuidwerking? Dank u.

De heer voorzitter

Dank u, mevrouw Nys. Mevrouw Hutsebaut.

Mevrouw Hutsebaut

Dank u wel, voorzitter. Gedeputeerden, griffier en collega's. We stellen vast onder meer op basis van berichten in de media en op professioneel vlak ondervinden we dit ook, dat de instroom voor de opleiding verpleegkundige sterk toegenomen is de voorbije periode. Dit wellicht mede dankzij de gevoerde campagne en het werk dat op dat vlak in de provincie is geïnvesteerd. Welke specifieke acties ondernemen we precies nog in dit verband en welke weg gaan we hiermee de komende jaren? Dank u.

De heer voorzitter

Goed. Meneer Scheire, driemaal. U doet drie tussenkomsten. U hebt het woord.

De heer Scheire

Mijn eerste tussenkomst gaat over mantelzorg, impulsen voor de promotie en ondersteuning van de mantelzorg en de mantelzorgers, de participatie van de mantelzorger in het cliëntenoverleg in de thuiszorg stimuleren. Hiervoor liep al in 2014 een project met de Hogeschool Gent dat nog niet voleindigd is, dat nog enige tijd in 2015 doorgaat. Maar toch zouden hiervan maandelijks deeltijdse rapporten gepubliceerd moeten worden. Mijn vraag is ten eerste: wat waren de doelstellingen van dit project? En wat zijn de deelresultaten van de projecten en wat wordt er nog verwacht in 2015?

Mijn volgende vraag gaat over kwalitatief vrijwilligerswerk versterken, werving- en promotiecampagnes opzetten en het vrijwilligerswerk toegankelijk maken voor de kwetsbare vrijwilliger. Daarin wordt onder andere gezegd dat er promotie gemaakt wordt voor de helpdesk. Zoals ik ook al in mijn vorige vragen gezegd heb, wend ik mij dan tot mijn lokaal bestuur en die weten daar niks van. Over welke website gaat het? Is er ook een website? Welke? En hoe wordt die promotie gevoerd en wie is de doelgroep hiervoor? De volgende vraag, ook weer over het aantrekken en behouden van vrijwilligers faciliteren in de zorg- en hulpverlening, vormingstrajecten. Zowel in 2014 als in 2015 zijn er vormingstrajecten voorzien. Ook hier weer: welke promotie wordt hier gevoerd en tot welke doelgroepen is deze promotie gericht? Dank u.

De heer voorzitter

Mevrouw Grillaert.

Mevrouw Grillaert

Ja, voorzitter. Collega's. We hebben het al een tijdje hier gehad over de toekomst. Mijn vraag kadert ook in de toekomst, namelijk in het kader van de interne staatshervorming die de vorige Vlaamse regering doorvoerde, dat was in samenspraak met de provincies, was een van de opdrachten voor het provinciaal jeugdbeleid het uitbaten van provinciale jeugdvormingscentra. Heel concreet werd het jeugdvormingscentrum in de voormalige abdijsschool in Dendermonde, in mijn regio dus, verder met dit doel uitgebaut. Ik zie echter dat dit verhaal in Dendermonde een einde neemt. Krijgt de ondersteuning van de kadervorming voor de jeugdsector een vervolg? Wij hopen dat uiteraard. En zo ja, hoe dan?

DEBATTEN

De heer voorzitter

Goed. De laatste in de rij hier is mevrouw Demuyt. Wie vertegenwoordigt haar? Mevrouw Vervliet, u hebt het woord.

Mevrouw Vervliet

Ik zal opnieuw de vraag voor mijn collega stellen. Annemie had nog een vraag in verband met de afbouw van de jeugdverblijfcentra in Dendermonde. Het plan bestaat eruit om die te verhuizen naar Geraardsbergen. Echter, de jeugdverenigingen zijn toch ook vragende partij om in de nabije streek rond Dendermonde over een jeugdverblijfcentrum te beschikken. De vraag luidt: wordt er een alternatief voorzien in en rond Dendermonde in plaats van het verre Geraardsbergen? Dank u.

De heer voorzitter

Goed. De deputatie.

De heer gedeputeerde Couckuyt

Dank u, de heer voorzitter. Ik ga beginnen met de inspanningen die we doen op het vlak van internationale solidariteit, beginnend met de vragen van collega's Herman en Hutsebaut over fair trade. Het is zeker zo, collega Herman, dat ik u verder kan ongerust maken dat wij verder gaan inzetten op fair trade. Om een fairtradelabel in de provincie te realiseren, wordt er 5000 euro voorzien op het budget van 2015. We willen dit label halen en dus moet er ook volgend jaar gewerkt worden aan de criteria. Het eerste criterium, aankoop van minimaal twee fairtradeproducten en sensibiliseren van personeel, is volop bezig. Trouwens, de provincie had op het vlak van duurzaamheid en fair trade zelfs voor deze acties reeds een lange geschiedenis. Ik zit hier ondertussen vijftien jaar en ik herinner mij dat op het moment dat de bestekken rond duurzaamheid op tafel kwamen, dit reeds een element was. In ieder geval, het eerste criterium willen wij halen, onder meer aandacht voor duurzaam aankoopbeleid. Ook provinciale scholen wordt gevraagd op dat vlak initiatieven te nemen. We hebben fairtradekoffie, duurzame thee voor het personeel. Begin 2014 werd dit lijstje aangevuld met fairtradewijn, fairtradefruitsap, lokaal appelsap en de aankoop voor duurzame producten wordt in 2015 voortgezet. Om personeel te informeren over fair trade wordt de jaarlijkse Week van de Fair Trade in oktober gehouden rond de World Fair Tradeweek. En in mei wordt een actie opgezet naar het personeel met fair trade in het personeelsrestaurant. Een ludieke affichecampagne en verspreiding van boodschappenlijstjes met duurzame en eerlijke aankooptips zijn er voorbeelden van. In 2015 plannen wij dit opnieuw. Het tweede criterium zegt dat Oost-Vlaamse gemeenten mee moeten zijn in dit verhaal. Dat is ook een vraag van collega Hutsebaut. Om hieraan te voldoen moeten 42 gemeenten deelnemen. Zulte heefft de prijs reeds gehaald. 42 gemeenten moeten deelnemen, 29 moeten de titel ook effectief hebben en we bereiken op dit moment 45 Oost-Vlaamse gemeenten rond fair trade en 25 hebben de titel gehaald. Een overzichtslijstje van de gemeenten, collega, zal ik u straks overhandigen. De criteria waaraan gemeenten moeten voldoen hebben betrekking op lokaal bestuur, de winkels, de horeca, de scholen, bedrijven, organisaties en media. Elk dient een inspanning te leveren in functie van fair trade. Zo moeten onder meer fairtradeproducten gekocht worden, moet een resolutie goedgekeurd worden en moet er een communicatie zijn op lokaal en regionaal vlak. Om gemeenten te stimuleren ondersteunen wij dit proces, onder meer door vormings- en uitwisselingsmomenten rond fair trade. Er is ook een samenwerkingsovereenkomst met 11.11.11 die onder meer inzet op fair trade. Dus op het moment dat een gemeente, in de tour die we doen naar verschillende gemeenten met de gouverneur en deputatie, bevraagd wordt hierover en begeleiding vraagt, dan kunnen wij deze begeleiding leveren om de opstart in die gemeente te realiseren. Dus een medewerker van 11.11.11 ondersteunt voor ons dit op een extra manier. Naast de gemeenten moeten ook provinciale instellingen op de kar getrokken worden. Dit is het derde criterium, bevraging in provinciaal onderwijs geeft aan dat meer dan de helft van de scholen reeds fairtradeproducten aankopen. Hierover wordt ook gecommuniceerd met ouders en leerlingen. In het voorjaar van 2015 plannen we bezoeken aan andere provinciale instellingen om te kijken wat zij reeds doen rond fair trade en hoe wij hen hierbij kunnen ondersteunen. Om een Fair Trade Provincie te worden, moeten we ook de Oost-

Vlaamse inwoners trachten te sensibiliseren. Dit is het vierde criterium. Net als in 2014 zullen wij via de nodige provinciale communicatiekanalen hier een inspanning voor doen. We hebben ook een trekkersgroep in de provincie. Dit is een vijfde vereiste. De trekkersgroep gaat over de verschillende directies en diensten heen binnen de provincie. Hier worden provinciale fairtradeacties verder gecoördineerd en opgevolgd. En ten slotte de fairtradecampagne voor lokale duurzame productie en productie in het noorden, het zesde criterium. Er worden binnen de directie Landbouw en platteland verschillende acties ondernomen. Zo wordt onder meer het Vaderdagontbijt uitgebreid met fairtradeproducten, wordt er een biolunch georganiseerd tijdens de Bioweek, is er een Bioforum en het Provinciaal Verbond van Volkstuinen wordt in dit kader ook gesubsidieerd.

Collega Herman vraagt zich ook af waarom wij kiezen voor het keurmerk Max Havelaar. Wel, we beperken ons daar niet toe. Er zijn drie labels waarvan de producten voldoen aan de voorwaarden voor fair trade. Dit zijn Max Havelaar, Ecocert en Fair for Life. Voor koffie en wijn wordt expliciet gevraagd naar fair trade. Voor andere producten, zoals appelsap, appelsiensappen en thee, mag er een variant worden aangeboden die aan minstens twee van de drie voorwaarden voor fair trade voldoet. Op die manier komen ook de labels UTZ en Rainforest Alliance in aanmerking. Dus heel wat labels en niet alleen Max Havelaar zijn hier in zicht. Tot slot wil ik ook aangeven dat de producten zonder fairtradelabel niet per se oneerlijk zijn, als u de indruk zou hebben dat wij dit zouden stellen. Integendeel, er zijn heel wat hardwerkende boeren die een eerlijke prijs verdienen voor hun producten. Vandaar dat we als provincie bewust kiezen, ook voor producten van korte keten, zoals fruitsappen van onder meer Verhofstede. Toch is het noodzakelijk, zeker wanneer het om producten in derdewereldlanden gaat, zoals koffie en wijn, om naar objectieve bewijzen te vragen, naar certificering, dat het over eerlijke handel gaat. Dit betekent dat een onafhankelijke organisatie op vooraf gestelde criteria dit zal testen.

Mevrouw Nys op vraag van collega Moens, de tussenkomst rond de ondersteuning van 11.11.11 als koepel voor de Vlaamse Noord-Zuidbeweging. Deze ondersteuning blijft behouden, zij het in beperkte mate. Of de inbedding van het 4de pijlersteunpunt binnen 11.11.11 de juiste keuze was, is Vlaamse materie. Men zal die evaluatie daar moeten maken en ook binnen 11.11.11. We willen met Vlaanderen samen zitten om te bekijken op welke manier wij kunnen samenwerken. In ieder geval is het op dit moment zo: wil het 4de pijlersteunpunt succesvolle initiatieven hebben ten lande, dan doen zij een beroep op het netwerk van de provincie. Wij leveren dit netwerk en werken samen, coherent en in een goede afstemming.

Een vraag van collega Moens of het niet zinvoller is om het bedrag van de koepel te spenderen aan een beperkt aantal vierdepijlerorganisatie. Hierbij wil ik vermelden dat de ondersteuning van Zuid-projecten met draagvlak in Oost-Vlaanderen heel veel middelen krijgt en dat deze substantieel werden verhoogd op dit moment. In onze regelgeving kiezen we voor kwaliteitsvolle projecten die werken aan duurzame ontwikkeling. Het gaat om projecten waarvoor onze provincie een echt draagvlak kan creëren. Dit betekent meerwaarde, dat we het aantal aanvragen hanteerbaar kunnen houden. Wij geven organisaties ook de kansen om te groeien van categorie C, indien er onvoldoende elementen aanwezig zijn, naar categorie A, waar via vorming en goed uitgewerkte projecten meer middelen kunnen verworven worden voor die 4de pijlerprojecten. Dus organisaties zijn niet alleen financieel, maar ook inhoudelijk ondersteund, en wij dragen bij tot kwaliteitsvolle initiatieven die leiden tot duurzame ontwikkeling.

De andere vraag van de heer Moens rond de erkenning van de ngo's. Mevrouw Nys, dit is een vraag waarmee de heer Moens regelmatig op dezelfde nagel blijft kloppen om te bewaken dat hij ook resultaat krijgt. Hij zal dit resultaat krijgen. Ik heb hem dit meermaals beloofd, maar dit keer kan ik er ook een datum op zetten. We hopen de raad van januari te halen met het afschaffen van dit reglement. Dit betekent dat vanaf 1 januari 2015 met terugwerkende kracht dit reglement voor erkende ngo's in Oost-Vlaanderen zal verdwijnen zijn. De middelen hiervoor, de 18.000 euro die nog vrijkomt, komen in functie van de ondersteuning van Zuid-werking via Oost-Vlaamse actoren. Dus zijn wensen worden hier volledig werkelijkheid.

Dan de vraag van collega Hutsebaut rond de domeinen welzijn, onderwijs en economie. Wij zijn initiatiefnemer op het vlak van het Provinciaal Platform Promotie Zorgberoepen. We hebben daar ook de draaischijf en er bestaat een beperkte delegatie van afgevaardigden van het Provinciaal Platform Promotie Zorgberoepen die het dagelijks bestuur waarneemt. Het is een jaarlijks wisselend voorzitterschap en de accenten worden daar gelegd. Er is ook een provinciale planning die jaarlijks samen afgestemd wordt met de Vlaamse actieplannen die een concretisering zijn van de nota van minister Vandeurzen waarin werk maken in de zorgsector uiteraard centraal staat. Want dit is een sector die tijdelijk soelaas krijgt, maar waar wij op korte termijn opnieuw wellicht een tekort aan de instroom en vorming zullen voorzien. Dus naast de uitbouw en de activering in een provinciaal netwerk hebben wij onder meer de lancering van de zorgambassadeurs tot stand gebracht eind 2012. Dit liep met een

DEBATTEN

perceptiemeting tot in 2013. Wij werkten rond de beeldvorming van zorgjobs waar leerlingen mee te maken krijgen op het moment dat zij hun beroepskeuze moeten maken, samen met de zorgberoepenrally's die we in zes welzijnssectoren voor leerlingen en leerkrachten in het secundair onderwijs hebben georganiseerd en waar men op het terrein de werking van zorg kan waarnemen voordat men een definitieve studiekeuze maakt. Dit is zeer succesvol, er is een grotere instroom op dit moment. We werken verder aan de realisatie van deze inleefmomenten en we hopen dat mensen verder kunnen meedraaien op de werkvloer om een definitieve keuze te maken en een grotere instroom naar zorgberoepen te bereiken. We zijn ook twee jaar structurele partner geweest van de Dag van de Zorg. Ook dit jaar is een nauwe samenwerking voor de editie 2015. Tot slot worden er inspanningen geleverd op het vlak van stages in de zorg. Het toeleiden van etnisch-culturele minderheden naar zorgjobs is er één van. Het bijsturen van beeldvorming in ouderenzorg is een andere. Het aantrekken van ASO-studenten in functie van leidinggevende jobs in de zorgsector is er een element van. Vandaag is er een nieuw convenant in voorbereiding tot de samenwerking tussen Vlaanderen en Brussel en de provincies. De komende twee jaar trachten wij dit te bestendigen, zodat er een betere instroom is. Inhoudelijk is er een actieplan 2.0 voorbereid dat een vervolg is op het traject van de voorgaande jaren. Er is dus bijzonder veel werk verricht, met als resultaat dat de inschrijvingen voor zorgopleidingen verbeterd zijn en dat was ons oogpunt. Maar we zijn er nog niet. Rekening houdend met de noden in de komende jaren is een volgehouden inspanning op dat vlak een absolute noodzaak.

Dan de vraag van collega Scheire naar de resultaten van de projecten rond mantelzorgers in het provinciebestuur, die we opgezet hebben in samenwerking met de Hogeschool Gent. De doelstelling was onder meer zicht te krijgen op de mantelzorg, want mantelzorg is een zeer algemeen begrip. Een aantal mensen maakt deel uit van een mantelzorgorganisatie, maar dit is het topje van de ijsberg. Heel wat mantelzorgers worden niet bereikt. Via de thuiszorgactoren krijgen we nu zicht op mantelzorg en mantelzorgers. Er is een bevraging afgenomen rond knelpunten in deze sector onder 341 gezinnen. Het resultaat hiervan wordt pas verwacht in het najaar van 2015. Dus op het moment dat deze inzichten samenkomen, mag u actiegerichte rapporten verwachten. De kosten van deze samenwerking bedragen 45.000 euro.

Dan de vragen rond vrijwilligerswerk. Door vrijwilligers, vrijwilligersorganisaties en lokale besturen te ondersteunen, willen wij kwalitatief vrijwilligerswerk in de provincie versterken. Vormingstrajecten zijn onder meer een voorbeeld van de ondersteuning. In functie van de zorg- en welzijnssector werden er in 2014 in dat kader ook drie workshops georganiseerd, met als titel Vrijwilligers, het hart van de zorg. Collega Scheire vraagt ook welke promotie gevoerd wordt en tot welke doelgroepen deze promotie gericht is. Wel, de doelgroep van deze workshops bestaat uit de verantwoordelijken van woonzorgcentra, lokale dienstencentra, centra voor kort verblijf, centra voor beschermd wonen, begeleid wonen. Dit betekent dat wij de kern van deze sector kunnen begeleiden. Het initiatief werd op verschillende manieren gepromoot. Zo kreeg het onder meer de nodige aandacht op onze website, werden relevante sectoren in de welzijns- en zorgsector digitaal aangeschreven (we hebben dit bestand onmiddellijk beschikbaar) en werden organisaties via gegevens uit de sociale kaart (ook dit zijn elementen die we rechtstreeks in ons bezit hebben) gevraagd om hun netwerken en personen te informeren en dit werd ook opgenomen in talloze nieuwsbrieven binnen deze sector.

Verder de vragen van collega Scheire over de helpdesk Steunpunt Vrijwilligerswerk, die gesteld werden door collega Vervliet. De collega's binnen de administratie die belast zijn met deze opdracht inzake vrijwilligerswerk bemannen die helpdesk. Zij vormen samen het Steunpunt Vrijwilligerswerk. Dit staat in voor het opvangen van vragen, zowel telefonisch, per e-mail, persoonlijk contact en dergelijke meer. Wij screenen bijvoorbeeld kandidaat-vrijwilligers en beantwoorden vragen rond juridische aspecten en vacatures. Ook organisaties die met vrijwilligers werken, kunnen onder meer op studiedagen bereikt worden en wij hebben hiervoor een centrale website voor vrijwilligerswerk. Deze wordt beheerd door het Steunpunt Vrijwilligerswerk.

Collega's Grillaert en Demuyt stellen beide vragen rond het jeugdvormingscentrum in de voormalige abdijschool. De vraag van collega Demuyt werd door mevrouw Vervliet gesteld. Wat de internaatvorming jeugd monitoren betreft heeft ons bestuur geoordeeld dat er werk moest worden gemaakt van de optimalisatie van de accommodatie. Dit betekent dat Dendermonde kan worden gesloten zonder dat dit pijn doet aan het jeugdwerk. Door gebrek aan permanent toezicht op de site zelf door een zwakke uitrusting met onder meer slechts een opwarmkeuken betekent dit dat deze locatie niet de nummer 1 was voor de sector en dat er een te lage bezettingsgraad was. Daarom is er geopteerd om andere infrastructuur in te brengen, meer gespreid over de provincie, zodanig dat dit een meerwaarde werd voor de sector van het jeugdwerk in plaats van een hiaat. Onder meer het Sporthotel in Puyenbroeck zal op heel wat momenten kunnen gebruikt worden voor de jeugdvormingssector. De Boerekreek in Sint-

Laureins zit in onze portefeuille om voor het jeugdwerk aan de laagst mogelijk gangbare tarieven die opdracht op te nemen. Jeugdherberg 't Schipken in Geraardsbergen gaan we verder uitrusten om de rol en de capaciteit van Dendermonde volledig te kunnen overnemen. De locatie zal uitgebouwd worden op meerdere vlakken. Er worden daglokalen bijgebouwd, containerbouw om te beginnen, om vorming toe te laten voor kleinere groepen. Het openingsmoment wordt verruimd met vier maanden, omdat de jeugdherberg op dit moment reeds kan worden afgehuurd. 't Schipken was vroeger in de winter niet open. De uitbreiding van de openingsuren met vier maanden maakt dat wij hier een win-win hebben, dat wij bestaande infrastructuur die een goede uitrusting heeft voor dit doel kunnen aanwenden.

Wat de vraag van collega Demuyt via collega Vervliet betreft. Ook Sint-Niklaas met De Ster komt uiteraard in zicht om verdere jeugdvorming te ondersteunen. Bij de voorbereiding van de hele operatie werden het jeugdwerk (lees: de klanten) en de provinciale jeugdraad intens betrokken. Zij zijn zeer tevreden met deze optimale oplossing die veel meer betekent dan wat wij vroeger aan de sector te bieden hadden. Aan collega Vervliet kan ik zeggen dat de regio rond Dendermonde meer dan voldoende locaties heeft waar groepen tot vijftig personen terecht kunnen voor de monitorenvorming en dit is waar men meestal gebruik van maakte, maar dat ook in de toekomst in Sint-Niklaas aangeboden wordt. Dus het verplaatsen van het jeugdvormingscentrum van Dendermonde naar Geraardsbergen is een absolute optimalisatie waar de sector zeer tevreden mee is. Ik denk hiermee op een drafje de vragen te hebben beantwoord, de heer de voorzitter.

De heer voorzitter

Goed. Mevrouw Gillis. Dan meneer Herman.

Mevrouw Gillis

Dank u wel, meneer de voorzitter. Ik zou willen tussenkomen op de vraag van meneer Herman over het fairtradelabel. Nu, ik zou deputé Couckuyt willen bedanken dat u verdergaat op de ingeslagen weg. Meneer Herman, u spreekt over eerlijke producten. Het gaat ook over duurzame producten. En zijn andere producten oneerlijk? Ja, die zijn oneerlijk. Waarom? Omdat de vele tussenhandelaars met de grote winsten gaan lopen. U spreekt over hardwerkende boeren in het zuiden, maar het fairtradelabel probeert juist te verwijzen naar duurzame producten van hardwerkende boeren in het noorden. Dus ze spreken over hardwerkende boeren in het zuiden, maar ook over deze in het noorden. Nu, u beweert dat de allerarmste boeren uit de boot vallen. Wel, dit klopt totaal niet. U verwijst ook naar de fairtradeproducten die in een hogere prijsklasse zouden vallen. Wel, dit is een foutief en negatief beeld dat u bewust hier schetst. Nu, u moet prijs en kwaliteit vergelijken. Ik ga een voorbeeld geven. Chocolade die 2 procent cacao bevat of chocolade die 19 procent cacao bevat. Wel, natuurlijk is de chocolade met de 19 procent cacao duurder, maar deze zal ook lekkerder zijn. U praat ook over het feit dat er maar weinig van die eerlijke prijs in het zuiden blijft. Misschien weet u het niet, maar voor elk product is er een prijsopbouw. Men vertrekt bij die prijsopbouw vanuit de boer in het zuiden. Afhankelijk van het product en het aantal bewerkingen kan het zijn dat er voor product A inderdaad maar 5 procent in het zuiden bij de boer blijft. Maar het kan ook zijn dat er bijvoorbeeld 20 procent in het zuiden blijft. Dus ik denk dat u toch een aantal aanpassingen moet doen of een ander beeld moet opnemen over het fairtradelabel. Dank u wel.

De heer voorzitter

Goed. Meneer Herman.

De heer Herman

Dank u wel, voorzitter. De antwoorden van de collega en de gedeputeerde verbazen mij toch wel enigszins, want als ik een concreet voorbeeld mag noemen: in de stad van de deputé, in het Aalsterse OCMW, heeft onder andere uw eigen fractie de aankoop van koffie met een fairtradelabel vervangen door koffie zonder label. Bij de toewijzing is enkel gekeken naar de prijs-kwaliteit, met als argument dat

DEBATTEN

dit een fikse besparing met zich meebrengt. Dus in het Aalsterse OCMW heeft men fairtradekoffie opzij gezet, geopteerd voor gewone koffie, afhankelijk van de beste prijs-kwaliteit. Dit brengt een fikse besparing met zich mee. Als ik mij niet vergis, voor het Aalsterse OCMW alleen geeft dit een besparing van 30.000 euro per jaar. Dus, meneer de deputé, u bent het misschien niet met mij eens, maar uw OCMW-fractie van het CD&V in Aalst gelukkig wel.

De heer voorzitter

Goed. De deputatie.

De heer gedeputeerde Couckuyt

Ik kan daar kort op zeggen: als ge vertrekt van een bestek dat niet goed is, dan eindig ge niet goed. Dan kunt u natuurlijk alleen binnen dat bestek toewijzen. Voor de rest is mij dat niet bekend, meneer Herman. Het is een lokale situatie waarvoor ik niet bevoegd ben.

De heer voorzitter

Goed. Ik denk dat we hiermee de discussie kunnen afsluiten. De tussenkomsten over sport en de repliek over sport gaan we verschuiven naar donderdag. We gaan nu luisteren naar de tussenkomsten over onderwijs en vermits we om 18.00 uur uitgebreid bureau hebben, zullen we zien of er nog tijd is voor de antwoorden van de gedeputeerde of niet. Ik ga nu over naar het hoofdstuk Onderwijs en ik geef meteen het woord aan meneer Lemaitre.

De heer Lemaitre

Dank u wel, meneer de voorzitter. Zoals u ongetwijfeld allen weet, valt onderwijs eigenlijk niet onder de grondgebonden bevoegdheden. Het is wel zo dat de Grondwet het vrij inrichten van onderwijs waarborgt. Dus in die zin kan de provincie dit blijven doen indien zij dit wenst, al behoort dit strikt gezien niet tot haar taak. Dit neemt niet weg dat er zich een vraag opdringt. Is onderwijs inrichten al dan niet een kerntaak van de provincie? Stellen de scholen zelf niet een vraag? Het staat buiten kijf dat de scholen van de provincie Oost-Vlaanderen zeer degelijke scholen zijn die kwalitatief onderwijs geven. Daarvoor moeten we de mensen die zich daar alle dagen voor inzetten ook danken. Wat we uiteraard wel in een vraag kunnen stellen, is wat de meerwaarde is van de provincie als inrichtende macht. Is dit effectief een meerwaarde of niet? Of zou het logischer en efficiënter zijn dat dit zou gebeuren door een andere onderwijskoepel? De nieuwe taakstelling van de provincies die eraan komt, is misschien het uitgelezen moment om hierover eens te reflecteren. Een debat hierover lijkt mij zinvol en ik zou graag de visie en de mening hierover horen van de deputatie en de collega's. Dank u wel.

De heer voorzitter

Goed. Voor uw volgende punt dacht ik dat hetzelfde antwoord is, hè? Goed, dan gaan we meteen naar meneer Carteus.

De heer Carteus

Dank u, voorzitter. Collega's. Eerste gedeputeerde Vercamer verklaarde in de pers, Het Nieuwsblad, het volgende, ik citeer. "De werking van onze scholen in Gent zoals de kappersschool, de middenschool en het perspectief, zouden we mogen blijven inrichten. Maar zonder provinciebelasting kunnen we daar moeilijk nog extra in investeren." Einde citaat. Na toelichting op de centrale commissie is gebleken dat in 2015 voor de drie provinciale scholen op het Gents grondgebied een exploitatie-uitgave van 20.900.000 euro voorzien is en een investeringsuitgave van 994.000 euro. Dit geeft evenwel een vals

beeld omwille van de vele toelagen en weddensubsidies. Voor de drie Gentse scholen bedraagt het saldo 148.000 euro, dus exploitatie-uitgaven minus exploitatie-ontvangsten. Dit betekent dus dat de provincie jaarlijks ongeveer 1 miljoen euro investeringsuitgaven moet financieren, terwijl de inkomsten van de provinciebelasting op het Gents grondgebied zullen verdwijnen in de toekomst. Deze situatie kan een stimulans betekenen om het provinciaal onderwijs op het Gents grondgebied over te dragen aan een andere onderwijskoepel. Daarom de vraag: onderneemt de deputatie initiatieven om de overdrachten van het provinciaal onderwijs op het Gents grondgebied voor te bereiden? Dank u.

De heer voorzitter

Goed. De volgende tussenkomst is ingeschreven door mevrouw Zenner. Ja, u hebt het woord, meneer Verzele.

De heer Verzele

Dank u wel, voorzitter. Mevrouw Zenner-De Gryze is heel duidelijk in haar vragen. Het zijn drie korte vragen. Wat is de stand van zaken met betrekking tot de mogelijke overdracht van het tehuis Heynsdaele? Is een overdracht naar Vlaanderen in het kader van het Vlaams regeerakkoord een optie? Is daarover al overleg geweest met de betrokken minister? Dank u wel.

De heer voorzitter

Dat is duidelijk. Mevrouw Dhondt.

Mevrouw Dhondt

Dank u wel, voorzitter. Zoals eerder ook aangegeven in mijn toespraak namens mijn fractie is onze partij tevreden dat onderwijs een provinciale bevoegdheid blijft. Wij zijn er wel van overtuigd dat het provinciaal onderwijs een belangrijke meerwaarde betekent. Het provinciaal onderwijs biedt onderwijs aan vanuit een pluralistische visie en die groepen die het vaak wat moeilijker hebben. Buitengewoon lager onderwijs, buitengewoon secundair onderwijs, voltijds technisch en beroepsonderwijs, volwassenenonderwijs, tweedekansonderwijs. Elke leerling heeft recht op gelijke onderwijskansen. Kinderen kiezen niet waar hun wieg staat. Vandaar dat sommige onder hen extra ondersteuning nodig hebben om hun talenten maximaal te ontplooiën. Het is dan ook van groot belang om te blijven inzetten op betaalbaar, behoeftedekkend en kwaliteitsvol onderwijs. De maximumfactuur bestaat al enige jaren voor het basisonderwijs. In het bestuursakkoord werd de intentie ingeschreven om ook een maximumfactuur in te voeren voor het secundair onderwijs. Op dezelfde vraag kreeg ik vorig jaar van de bevoegde gedeputeerde het antwoord dat er heel wat oefeningen lopende waren. Het secundair onderwijs is inderdaad complexer dan het basisonderwijs en vraagt een zeer specifiek kader. Mijn vragen zijn dan ook: is er intussen al meer nieuws over de mogelijke invoering van de provinciale maximumfactuur? Werd er intussen al samengezeten met de provincie Antwerpen, waar de maximumfactuur werd ingevoerd in de eerste raad van het provinciaal secundair onderwijs?

De heer voorzitter

Dan luisteren we naar meneer Kurt Moens.

De heer Kurt Moens

Dank u, voorzitter. In de beleidsnota lezen we dat het de bedoeling is om vanaf september 2015 het type 9 in te voeren in drie provinciale scholen voor het buitengewoon lager onderwijs en twee provinciale scholen voor het buitengewoon secundair onderwijs. Mijn vraag is: in hoeverre is het realistisch dat we

DEBATTEN

voor al deze scholen een erkenning zullen krijgen voor dit nieuwe type? Of is het eerder een tactiek van: we zullen maar zoveel mogelijk vragen en we zien wel wat we krijgen? Ik zeg niet dat dat een slechte tactiek is. En was het ook niet zinvol om het type 3 aan te vragen? Het type 3 is voor leerlingen met emotionele en karakteriële problemen. Op die manier kan het eventueel dalende leerlingenaantal door de invoering van het M-decreet en het type basisaanbod gecompenseerd worden. Bovendien is het zo dat voor type 3 geen extra aanpassingen aan de infrastructuur nodig zijn, wat voor andere types dikwijls wel zo is. Het zou ook een oplossing kunnen zijn voor de soms zeer lange busritten waar leerlingen in het buitengewoon onderwijs mee geconfronteerd worden. U zal maar in Sint-Jan-in-Eremo wonen en leerling zijn van een type 3-school, dan bent u ongeveer twee uur onderweg om uw school te bereiken. Vandaar mijn vraag. Dank u.

De heer voorzitter

Mevrouw Verhoeve, gij hebt de laatste tussenkomst van de dag.

Mevrouw Verhoeve

Dank u wel, meneer de voorzitter. Meneer de voorzitter, leden van de deputatie, beste collega's. Collega De Troyer heeft het deze namiddag gehad over kinderarmoede. Zelf zal ik het hebben over vrijwilligersorganisatie School & Ziekzijn voor studiebegeleiding van zieke kinderen.

Wat is het probleem? Marlies is achttien, ze is nierpatiënt en ze heeft driemaal per week nierdialyse. Ze is vaak erg moe, ze gaat deeltijds naar school, ze is heel gemotiveerd en hoe dan ook wil ze dat diploma secundair onderwijs halen. Leen is veertien, ze heeft scoliose en ze heeft een zware operatie achter de rug met langdurige revalidatie. Ze kan voorlopig niet naar school. Evert is negen en heeft reuma. Hij heeft veel pijn en mist vaak de lessen. Lena is vijftien en worstelt met een zware depressie. Zij durft niet naar school. En ik kan zo doorgaan. Door ziekte, een ongeval, een operatie of psychische problemen kunnen al deze kinderen en jongeren lange tijd niet naar school. Nochtans is slagen op school ook voor hen belangrijk. Voor deze kinderen is er School & Ziekzijn.

Wat doet School & Ziekzijn voor die kinderen? De school, de ouders of het CLB vragen hulp van School & Ziekzijn, een vrijwilligersorganisatie die langdurig zieke leerlingen thuis begeleidt. De overheid doet belangrijke inspanningen op het vlak van voorzieningen voor zieke leerlingen, maar deze zijn tot op heden onvoldoende. De vrijwilligers van School & Ziekzijn zijn experts. Het zijn ervaren lesgevers die langdurig zieke kinderen en jongeren tussen zes en achttien jaar bijstaan om leerachterstand te vermijden en zitten blijven te voorkomen. En dat lukt aardig. Een bijzonder groot percentage van hun leerlingen slaagt. De impact van deze vrijwilligers is uniek. Zij geven individueel les op maat van het kind. Zij zijn niet enkel de juf, de meester of leraar. Ze hebben een goede band met het zieke kind, maar zijn ook een luisterend oor en een steun voor de ouders. De vrijwilliger vervult een belangrijke rol op het vlak van het schoolse leren, maar ook op menselijk vlak en dit op een manier die weinig kost aan de maatschappij.

Dan mijn laatste vraag: waarom zou de provincie School & Ziekzijn steunen? Het aantal vragen naar begeleiding stijgt van jaar tot jaar. Vorig schooljaar werden 63 leerlingen door School & Ziekzijn Oost-Vlaanderen geholpen voor één of meerdere vakken. Dit is een stijging van 76 procent ten opzichte van drie jaar geleden. De waardering van ouders en scholen voor School & Ziekzijn zorgt voor meer aanvragen. We zien ook een exponentiele toename van langdurige begeleidingen van jongeren met problemen zoals depressie, schoolfobie, CVS en autisme. Meer hulp bieden betekent echter meer kosten. School & Ziekzijn heeft geen betaalde krachten. Ook de bestuurders zijn vrijwilligers. De lessen zijn gratis, maar de verplaatsingskosten lopen hoog op. Zij begeleiden immers leerlingen verspreid over de volledige provincie Oost-Vlaanderen. Wanneer we de verplaatsingskosten, omkadering, vorming, kortom alle noodzakelijke werkingskosten in rekening brengen, kost één lesuur 34,50 euro aan School & Ziekzijn. De subsidies van Vlaanderen, de provincie Oost-Vlaanderen en de stad Gent volstaan niet om alle kosten te dekken. De subsidie van onze provincie gaat van 7.500 euro naar 4.000 euro, bijna een halvering van de middelen. Ik wou dan ook heel nadrukkelijk de aandacht van de deputatie vestigen op de probleemsituatie waarin organisaties zoals School & Ziekzijn zullen terechtkomen. En of het nu gaat om Marlies, Leen, Evert of Lena, ze moeten geholpen worden. Dank u.

De heer voorzitter

Goed. Dank u, mevrouw. Gedeputeerde, wij hebben nog een kwartier voor onze volgende vergadering. Gaat u nu een gedeeltelijk antwoord geven of gaan we met alles wachten tot donderdag? Aan u de keuze.

De heer gedeputeerde Hertog

Ik leg mij neer bij de wijsheid van de vergadering, voorzitter, maar voor het debat en de replieken die eraan hangen, lijkt het mij wijzer om alles uit te stellen tot donderdag. Maar ik leg mij neer bij de beslissing.

De heer voorzitter

Ik wou u aan het woord horen, gedeputeerde, en ik denk dat het een wijs voorstel is dat u doet. We zullen donderdag beginnen met uw antwoord. We gaan nu tien minuten pauzeren voor de mensen die nog naar het uitgebreid bureau moeten. Dank u. Ik sluit de vergadering. Wij komen morgen om 14.00 uur opnieuw bijeen voor de gewone zitting van december.

EINDE VAN DE ZITTING